

حسین عبدو ش

دورت حیکایه

با سدرب تاراتوجیسی

ش. حمیداللین

حسین عبدو ش.

دورت حیدکاریه

باسدرب تارا توچیسی ش. حمیداللین

۱۹۳۱

باسلامان ئورنى :

طوکيود طبیعه اسلامىه .

بازوچیدان

يار چيتده

بهت كيلب جيته ...

كيله گنه كورسن ايندى : كاميله ، بيت ، آنى يللار بونجا كوتە .
آنى كوب ، اول نيلەر - نيلەر گنه كورمەدى ، آورلەلدار كوتەرمەدى !
بارسينا توزدى .

آنلى - قزل ئىكمەلەب توزدالەر .

سوق قشلار ، آجي - توقلۇ كوناردە شولاردان عنا بىرە مەلب جىلغان
yllar اوزىزدىلار .

ئوچنجىلەرى ئىسى « آندا » كوتە ايدى .

آندا ، يراق ، چىت ئىلەدە ، ياكى دىنادا .

اولدا ، آناسى ھەم سكىلىسى شىكللى ئوك ، حەتنە آلانقىدان دا
چىترەك بىر تورمىش بىلەن يەشى ؟ كونى - تونى ئىلەب ، دارالفنوندە ئوقى ،
بر يولي ئوج كشىنىڭ تېجلىعىن - بەختن قايىرتا ، بىتون ئايىلە كە اورتاق بولرق
ماتور بىر كىلهچەك حەزرلى ايدى .

١٩٢٠ نىچى يەڭى عىنوارندا حارىيىنە جىما باشلاپ ، ٣٠ نىچى سانىنا جاۋ .
لى عمر ئىتكەن « يراق شەرق » ژورنالىنىڭ ئەدەبى پارچا لار ئوچن آرتىرا -
مان بارلىق يىتلەرى شاعير قازانلى ھەم بى كىتاب قىداعى دورت حىكايە ئىيەسىد -
ذلك شىعر وە حىكايە يازىۋىداعى سناولارىنا باعشلانب كىلىدىلەر .

آلار ئىكىسى دە ئوز كۆڭلەرنىڭ ئەلى ئىلەدە چاقدا ئوق چاتقىبلانغان
ئەدەپيياتىكە محجىت ئوتىنىڭ ، توقاي سوزلەرى بىلەن فايдалانب ئەيتىكەندە ، قابنر
- قابناماس سونمەوى ئوچن ، ئوزلەرن مەزكۈر ژورنالغا زور بورچلى ، دىب
بىلەلەر .

تارقاولدان جىناقلەققا تابا ئىشلە ئىلگەن ئوشبو زەعىف بىر تەجرييە منڭى بىر نىچى
يىشىدە قىاي قابقاalarى توبىندا بىر نىچى قات چىققان تاتار ژورنالىن وە آنى آلب
بارودامى آوراقنىڭ آرسلان ئولوشن ئوز ئوستەرنىڭ كوتەركەن مەرحوم
عذایت الله احمدى ھەم قازانلى ئىسلىەرن ياخشىلىق بىلەن حەتر كە آلب ئوز .
مېچى بولدرى آلمادم .

٤٠

حارىيىن . دىكەپر ، ١٩٣٠ .

سوزى بار - ئورنلاشب جىتكەج دە، ئوز يائىنا سكلىسىن دە آلدراچاق .
آچاق ئىل ئوستىنە ئوز كولە گەسن تاشلاغان ايدى ايندى، يىك يەمىز
كونلەرنىڭ برندە، كېچ بلهن پۇچتالىيون ڪاميلە نىڭ قولىنا يەللار بويىنچا
كوتلگەن، آنىڭ يىك كوب كوز يەشلەرى وە ئىنتىگولەرىنە فارشى جىيەرلگەن
مكاۋەتنى كىترب يىردى .
شادلەندان يىدگەن قەلم آڭا، بىر كون، تورمۇچى، يابۇنيا آرقلى يولعا
جعارعا توشقان !
پاسپورت، وىزە ھەم يەلىت مەسئۇلەھرى يابۇنيدا حەل قىلناچاق بولب،
روسىيەدەن چىپ كىتەرلەك آقچا حات بلهن بىر گە كىلگەن ايدى .
باشدا آنا قىزندان آيرلرغا ياقن دا كىلمەدى .
قارا يەنلىق ياتلىقى قورقتىدىمى، ئوعلىنىڭ حەترن ساقلاسى كىلدىسى - آحرندا
اول بالاسن جىيەر دە رىزا بولدى .
توشاش سېرى يولى بلهن قوياش چخشىنا سەفەر اىتدى .

سادە گەنە كىيىنگەن؛ تو گەرەك يۈزلى، ئورتا بويىلى تاتار قىزنى يۈكۈھاما
واكزاندا فارشى آلوچى بىردىنېر كىشى مىن ايدم .
ۋۆزاقىڭ كېلو حەبرى مىڭا آلدانوق بىلدەلگەن، توشاش ئوزى دە آپزىزىنىڭ

اول، ئوزىنىڭ يىك ساناولى وە يىك قەدرلى مېنۇتلارى بلهن گەنە فايادا -
لانب، يازغان مەكتوبلەرنىدە آلداعى ياقتى كونلەر، يىزە كلى تورمىش تورندا
سوپلى دە، سوز شول حەياتكە ئازلەنۇسى، ماشىنادان دا ئوزىدرب حزمەت
ئىتىۋىنە بارب جىتكەج، آنىڭ قەلامى چىنى يازودان چىتكە تايپىلب، قايتادان
شىعرىيەت دىياسىنَا يو گەرە ؟ آور مەعنەلەر جىڭىل سوزلەر ئىچىنە، قاراڭىنى
ئۇيازار ياقتى كىنایەلەر آستىنَا كىرپ قاچالاردا، نەتىجەدە، دىكەنگەزلىرى آرقلى
ئۇتب كىلە تورغان حاتلار بىرسىدەن بىرسى اميدلىرىك بواب، آناسىنىڭ دا،
كىاميلەنلى دە كۆڭلەرن كۆتهرەلەر، شادلاندرالار ايدى .
يازوچىنىڭ تەلە گەنە دە شول ايدى: آنا يورەگى بورچىلماسن، كىاميلەنلى
كۆڭلى ھەر واقتىداعى شىكىلى قاناتلانب، بلەگە، ياقتىلىققا ئىرعب تورسەن !
كاشى، ترشقان چاغىندا، ھەر بىر تەلە گن بولدردا . - عبدالبارى موڭا يىك
نق ئىشانغان ايدى .
ھەم شوندى ئىمان آنى بىر تىيىنسز آمير يەكىعادا ئىلتىپ قويىدى .

ئىككى يىل ئوزب كىتدى .
كىاميلە آپزىزىنىڭ ھەر بىر حاتندا چاقرو كۆتە ايدى: بارى نىڭ يېرگەن

حاتنلارى آرقلى مىنم بلهن تانش ايدى .

آج، جىمەرك توغان ئىلمىدە قالغانلارنى، يابقان، سارعايغان يوزلىلەر ئىتپ،
كۆز آلدىنا كېتىرىدە .

«برىچى قارلىعاج»، كېرىسنچە، تولى يوزلى، توسىكە يىڭى ماڭور بولماسا-
دا، ياعمىلى قاراشلى، يىڭى سوزچەن وە سوپكەلىڭنە بىر قز بولب چىدى .
بىز يىڭى دوستلاشب كېتىدە . ئىكيمىز دە دە بىر - بىر بىزنى آڭلاوجىنى
تابدق .

جەچە كەلەر مەملەكتەن، آنڭى تايىھەتن، حاقن، جەچە كەرى شىككالى
نەفيس بولغان حاتن - قىزلارن كامىلە توتاش بىزچى كودودەنسۈك ياراتب
كېتىدى .

ياپۇن تورمىشىدا يىڭى كوب نەفاسەت وە شىعىرى زېكەلەر كورب
ئويىرەنگەن كۆزلەرم آلدندى حاتن قاراشى تاعن كوبىرىك ياكى قالclar آچىپ
يىرىدى .

- قاراعز ئەلى، قارا ! - دىدىي اول . چىتا كەمن قوتامان قوش شىككالى،
ئەيلەنەسندە كى چووار كورنىشلەرنىڭ قايسىنا توقارعا بىلەمدى .

- آلار يىندى سوپكەلىلەر... يىندى باكلەك ! ياپۇنلارنى تەرققى ئىتىكەن

حالق، دىب ئىشتىسىمە، بولايوق، دىب بلمى ايدى . ئى حودايم، بىز ئەلى
يىڭى توپاس، يىڭى نادان ئىتكەن بىز شول... - دىدىي .
كىمچىلەر بىزنى ساناب، تەئەسسەن ايتىدى . كۆزلەرى موڭلاب،
يووشلەنب كېتىدىلەر .

وېزە هامان كېلىمى ايدى . كېلو واقتىنىڭ سوزلەماندان سوزلا بارووى
بىزنى دورت آى اچنە بىر - بىر بىز كەن ئوغانجا عاشيق ايتىدى، دوستلەنۈنى
آرتىرىدى .

بىر كۆتنى، تو كىونى قارارغا بارغاندا، اول مىڭا ئۆزىنىڭ «بەلە كەن كەن»
مۇپانو دەورىن، سوپلەب يىرىدى .

آعاسىنىڭ تەئىسىرى بلهن آنڭى فيكىرى آچلغان .
آنڭى يالقىلى ئو كەنلەرى، فەلسەفى وە شاعيرانە يازلغان مەكتوبلەرى، آفلەلى
كىڭىشلەرى، بەختكە قارشى، جىلگە كېتىمە كەنلەر : توتاشنىڭ يورە كەنە
گۇز حاققىنا محبىت قابىغۇن ؟ تاتارلەقنى، آنا تلن، ئەدىييات وە عمومەن بلەنى
سوپە باشلاغان .

ئوز ھەم روس تىللەرنىدە، تەرتىپ بۇينچا بولماسادا، شاققى عنانى كېتىباب

— رەسمەت كىلوو گزَّه ... حاتلار يوتى ؟ — دىدى (ئىكى ياق دا آنىڭ بلهن مىنم آدرىس آرقلى يازشالار ايدى)

— يېچارا ئەنى نى ئىشلى تورغاندر ايندى . بىزنىڭ ياقلىاردا يېڭىرىكىدە زور آچاق بولسا كىرەك . يالعزن قالىرىپ كېتۈرمۈچۈن وجدانم آزا بلان باشلادى . سوڭ، كم بله آنى، مىن كىتكەن چاقدا آلايوق توڭل ايدى .

حەزىز بىت ئەدم ئىتى دە آشى باشلاغانلار، دىب سوپايلەر .

اول، قول ياواعى بلهن كوز يەشلەرن سورتب آلدى دا، مىڭا بىر چىاياق بەيرەم چەيى ياساب بىردى .

ئىدەندە گى كېچكىنە ئوستىنە قابلانماڭ گۈزىت كەعەزەلەرى ئىلاج، كۆزلەرىمە ئىشانمىيچى توردم : نەق ئىلەدە گى شىكمى - چەكىچەك، قوش تلاھىر، لەوهش، قاتلامىلار، بارسى-اق ... بارسى دا نى آرادا ئەزىزلىكىن ئولىگر گەن !

ئەيتىرىشك، هەر دە كوتى اول آلارنى ئەزىز كۆنچە پۇچتا بلهن روسييە . دەن ئىلاج دا،

ئۇزى دە، جىماپ :

— بىر قىزق بولىن، دىب، سزَّه ئېتىچى، بېشىرلەپ پاشىرىدە . رەحىم ئىشىكىن،

ئۇقۇغان .

قسقاسى، بو مىللەتچىلىك چىشىمەلەرنىدە روحان سوßen قاندرۇغان تاتار قىزى، يارتى يولىدا قالىرعا تىلەمېچى، آناسن يالعز قالىرىپ بولسا دا، ياكى دىنغا بارب، سوزنىڭ تولى مەعنە سىندە مەدەنى بىر ئاتار حاتونى بولۇنى، چىت ئىلەدن بىلەن ئورلۇقلارى آلب قايتىب، آلارنى آرتىدا قالغان مىللەتى آراسىدا تاراتىونى ئۇزىنە ئىدىيال اىتكەن .

اول، تاه كەھرىنە جىتو يولىدا بولغانى ئۈچن، سوپىنېت تويالىمى ايدى . «برىچى مىجىتى» بولۇون دا ئۆج - دورت سوز بلهن آڭلاتىپ قويدى . كېھو كە جىمارعا آشقمىم ئەلى . جەپسىر، بىلمىم، تائىسى قارت قىز بولب قالماسام . مىڭىنا، بىت، ايندى يېڭىرىمى ئېنچىچى يەش، دىب سبۇز ئۇپىن كولكىگە كۆچردى .

قوربان بەيرەمى كىلدى .

بىر نىچە تاتار سەودە كەرلەرى توركۈمىنە عەيد نامازى ئۇقۇعاج دا، يەلگىلى، مىن توب - تورى ياپۇن نومىرىنى، كامىلە توتانى يانىنا كېتىم .

اول مىنى، سوپىنېت، قارشى آلدى .

جىتىشگىز ! - دىدى .

يائىزغا ياپون ئىستودىلتى كىلب كردى. قولنداعى آباراتى بلهن ئىكىيزنىڭىز دەسىمىزنى آلدى .

ئىكى شەرق تىلندە سوپالى - سوپالى، ئۈچھولەپ چەرى ئىچدك .

- قاراعز ئەلى ! - دىدى چەيدەن سوپا كامىلە توتاش .

قولنداعى دەسىملەر آلبومن آچدى.

- تىلى تاش جىياد، دىگەن كوك، ياپۇنيانڭ بوتىن دەسىملادن آلب بىتردى، آحرسى . منه بولارى يىڭىرەكىدە ماتور . شوندىيلارنىڭ بر نىچەسەن ئەند - كەيگەدە جىيەردى .

بر آى اوزعاج، قىزنىڭ، آناسينا بولەك ئىتىپ، جىبېرگەن «ماتور دەسىملەرنىڭ» بىرسى مىنم ئىسمە كىرى ئەيلەنب كىلدى : آنى جىبېر ووجى كشى، ئىلده كەعەز جىتشىمە و سەبەبلى، بو ماتور كورنىشى حات كەعەزى تۈرنىنا توتىپ، قىقانىدا بىر يازغان اىدى - «كامىلەنىڭ آناسى آچقىدان وافات بولدى، شونى قزىنا بلدرۇو گۈزى ئوتىم .»

عمر مە بىزى تابقىر ئولوشىمە توشكەن بو آور واخانى مىن تىز كە ئوتى آلمادى .

بر نىچە كون اوزعاج، كامىلە توتاشقا آچق تورندا بولغان گەزىت حەبەرلەرن سوپالى، فاجىعە تورندادا ئەيتىر كە، دىب آوز آچماقچى بولغان ايدىم، بولدرى آلمادى .

تىك ئىكىچى كونى گەن، ئۆزىمە شول كوڭلىسىز «ئەمانەت» نى تابىشىرلۇق كوج تابىم .

بو واقعىدەن سوپا بولمەسىنە يىكلەنگەن دوستىم ياتدان كونلەر بويىنجا كىتمى تورا ايدم ؟ آكى ياردەم ئىتەر كە تىرىشىم .

آخرندا وىزە آنۇ، عبدالبارى دان يولغا جىتەرلەك آقچا كىلو حەبەرى آناسىن قالغان قىزنىڭ كوزلەرن آچدىلار .

اول كىتەر كە ئەزىزلىك كورە باشلادى .

«تىنى ما رو» پارا خوتىنا يو كوهامانى تاشلاپ كىتەر كە بىر سەعەت واقت قالغان اىدى، دورتىچى كلاسقا ئورنلاشتان كامىلە توتاش مىكىشا رەحىمەتلەر ئوقى باشلادى .

- سىز بولما سازع، مىكىشا يىرىدە يىك آور بولى اىدى . سىزنىڭ ياخشىلەقلار عزز- ئۇ بىردى ئونتىمام، چىت جىردە توغانم شىكىللە بولدىز ... بارىغا ئەنپىنىڭ

ئولووی حاقندا تىلىعرا م بىرسەك ... حابر، ئوزم بارعاچ، ئەيتىمن ...
آذى كوزلەرنە يېش كىلدى . ئواڭ كوزى، ئەيتىرسەك، آبزىبى يانىسا
باروعا شادلانب، سول كوزى ئىسى نەيىسى ئوچىن قايىعرب، جلاپ تورا
ايدىلەر .

- بارىغا بولەك آلا آلمادى ايندى . منه شول عناء، دىب قولىنداعى «توقاي
مەجىووھ» سىنە كورسەتدى . - موڭاڭ ئوچىن دە يىك شادلانر .
كوبىدەن سوراب يازا ايدى . ئول توقانى ئوقرعا يىك ياراتا .
مېن دە ئوز نەوبەتمەدە رەحىمەتلهار ئوقب، تله كەھر تله دم .

- ئاك توڭىل تاتار بالاسىنىڭ چىتكە ئوقرعا كىتىۋى، حەتە آذى گىمنازىيەگە
كرووى دە بىزدەن ئوچىن زور بىر واقىعە بولاب سانالا ايدى .

سز منه، تاقار قزى، حالەن حزمەتچى بولار ئوچىن، آمير يىكاعما ئوقرعا
باراسز . حەيرلى يول . ترشۇز ... بارىغا كوب سەلەم .

پاراحوت قوزعالا باشلاغان، كىتىۋى جىلەر بىلەن ئوز توجىلار ھەم مېيىنم بىلەن
كامىلە آراسىندا سىرپانلىنىڭ جىلەرى سوزلۇانلار ايى ايندى، مېن تورا
تۈرغان نومىرلار حادىمى قولىما تىلىعرا كىتىپ توتىرى . مېن آڭا پارا -
حۇت كېتكەنچى، پوچتا بىلەن نەرسە كېلىسىدە، مېڭىا، پىرىستەنگە كېتىپ

تابىشردعا قوشقان ايدم .
آچىب جىيە رويمە، تىلىعرا كەعازىنەن : «بادى كىچە يوردك آورۇوندان
كىنەت وافت بولدى . كامىلە گە بلدرگىز .» دىكەن ئىنگىلىز سوزلەزى
سيكىرب چىدىلار .

باشىنى كوتەردىم، پاراحوت ئەلى يرافق توڭىل ايدى، كامىلە مېنەم نىدەر
ئوقۇومنى كورگان، اول نەرسەدە ئەيتىمە كچى، سوراماڭچى ايدىمى،
ئىشتلىمى، ئوزى مېڭىا ياولۇق بولۇق ايدى .

مېن دە قولام ئوزىنەن ئوزى سالىكىنە، ئىرنەرمە :
- حوش، حوش ! ساو بول ! - دىب تورا ايدىلەر .
قىچقىرسام، ئىشىتەچەك - «قايىت، آبزىيڭ ئولگان !»
«يوق، دىب ئويلادم مېن، جىتەر ايندى، مېن آڭا بىر ئولم حەبەرن ئەيتدىم.
بىكىنجى ئولم حاقندا - يوق . بولىدا آلمىم .

قۇنى ئوزىنىڭ ايدىيالىنى تابا بارغان يولىنان آرتقا، كىرىي بورىعا ؟ ! يوق،
يوق ...

سول قولىدا تىلىعرا منى، دورسىترەك، ئوچ كشىنىڭ بەخت كولىن
لۇمارلاپ، مېن ئوزاق، يىك ئوزاق يار چېتىنە باسب توردم .

مین جلامادم؛ کوکره گمده نیسه کوز یه شاهزاده ن یا گعر یاوا ایدی.
«تبنی مارو» تو تاش بلەن بر گه کوزدهن بوعالدى.

حارین . ۱۹۲۵

آلدانومى؟

بو حیکایه ئىپىدەشم شاعير قازانلى عا باعشلانا .

بر کوتى «ئىتاليا» دا آق قز کورنمەدى .

میاز کر گەندە اول آندا يوق ایدى . قەھوەنى ایكىچى بىر تو تاش كېتىرىدى .
بۇلايى ، قايادا بولسما ، بىرەر جىز گە واقتلۇ عنا جىب كېتىكەندر دىب
او يلادى نىياز . اول ، ئىشك آچلىغان ساين ، لودمىلا تو گلمى ، دىب سارى ،
آنى كوتۇ بلەن اىشتىكە باشلادى .
لودمىلا كېلىمەدى .

ېكتى حەسرەت چولعادى . اول آزابلانا ایدى . شوندى آور ایدى آڭا
بۇ گن ، اول شوندى بورچىلىدى ... منه نېچىك بولا ئىشكەن آنڭ يوقلىرى ،
آلى كوردى تورو ، آنسز بولو !

تۇن قابلادى نىيازنىڭ كوزلەرن - آلارعا نور يېروچى لودمىلا
«ئىتاليا» دا يوق ایدى .

آنڭ يورەك توبىنده بىر نەرسە يېڭ ئوزاق سىزلادى . جلاق ايدى اول

نەرسە، يەتىم ايدى.

اول ئوستەل يانىدا يىك ئوزاق ئوتىرىدى. ئول كوتە يىدى ئەلى لود - مىلانى. آڭما حەزىر، لودمىلا بولماعاج، بولن دىندا، آنڭ كېك ئۇك، قايىمىيدىر، كوڭلىسىزدر توسلى تويىلدى. «ئيتاليا» دا كېچ بولدى.

كىلمەدى، كىلمى ايدى لودمىلا، نىياز ياراتقان آق قز ! نىياز آنى شاعيرلەرچە ياراتب كىيتدى. ئوجماح بولدى كەچكەن، گەنە قەھوە حانە، «ئيتاليا» ؟ ئە لودمىلا نىياز ياراتقان آق قز - ئوجماح قوشى .

يىگەت هەر كونىنى، سەعەت ئون ئىككىي تولماجدا، آندا، «ئيتاليا» دا بولا ؟ بوش ئوستەل يانىدا بارب ئوترادا، لودمىلانى چاقىرب، توركچە حە - زرلەنگەن قەھوە سورى .

قز كىيته. كەچكەن، گەنە چنایاق تۇپ، تاعن نىياز يانىنا كېلە ؟ نىياز تىلەر كەنە قاراعاج، قىزدا آڭما جىمايب قويا، يىك ماتور ئىتىپ آزىغا كولەدە، ئىككىي ئوستەلەر يانىنا تابا تاعى كىيته.

نىياز نەپيس هەم يىك يوقا چىتلى چنایاقلار ياراتا. ئول شوندى، ئوزى باراتقان چنایاق بامن يېرىلگەن قەھوەنى، سەعەتلەر ئۆزىدرب، لودمىلادان

كۈزلەرن آلمىھى، آقرنۇغا، تەملەب كەنە ئۆچە .

باربىر، لودمىلا آڭما قارىمى، يوقىمى، يىسە، ئىككىچى ئوستەل يانىدى ئۇزاقلىرىنى يۇمىشلارنى ئۇتاب، آنڭ آرقاسى بىلەن تورامى - نىياز آنڭ هەر بىر آدومن قارى، هەر بىر ئىتىشن ئوبە ؟ كولمەك سزقلارنى، چەچ بورتىكلەرن ئېركەلە ؟ كوڭلىندەن آنچ بىر گەن ئۆز يانىدا بولۇۋينا، آنچ دىنادا يەشەۋىنە سوينە. تو گەرەك، آزىغا پودرا سورتىلەن آق يۈزىنى ئۆزىنە تابا بورلۇب، كۈزلەرنىڭ نور جەجولەرن، جامايولارنى كوتە .

بەختلىي «ئيتاليا» داعىي نىياز. نىندى راحەت آڭما آندا ! ماتور ؟ يىك، يىك سوپكىلىي آنداعى لودمىلا، آق يۈزلى قز .

عىنوار ئۆزدى. آنچ آرتىدان - ئىورال. يۇمشاق مارت ايدى ئىندى . نىياز بىر كوتى لودمىلادان چەرى سوردادى. توتاڭ قولينا ئىتاڭان توتب كېلە ايدى، نىيازغا كورشى ئوستەل يانىدا ئوتروجى بىرەو ترسە كىي بىلەن ھاڭلىش ئىتاڭانى بەرب جىيەردىدە، قاينار چەرى قىزىڭ ئولۇ قولينا موگىلدى .

- ئۇي 1 - دىب جىيەردى ئول . يۇزى بورچىلب كىيتدى. كۈزلەرى

مۇرامداسى فازار ياقتىسىندا نىياز آنڭ يوزن يىك آچق وردى : كچىكىنە آوزلى، كوزلەرى قارا ئىيدا قارا ايدىلەر.

توناش چققاچدا، ئو كىما بورالدى. آنڭ قىزو آدمىلارنى قاراعاندا، ئول لىشەن بوشائىنا شادلانغان، تىزرەك ئىيىنە قايتارعا آشعا ايدى.

نىيازدا، آنى قووب جىتەر ئۆچن، تىزرەك آتى باشلادى. قووب جىتب، بر چات باردى. بىر - ئىككى قات آڭا ئىندەشمە كچى بولغان ايدى دە، بولدرَا آلمادى.

آخرندا ئېتىدى : - لودميلا!

آوردا، راحەت دە ايدى شول ئىسمىنى ئەيتى ! شونى ئېتكەچ، يىگىنە كوكەرى كى يۇمىشارب كىتىدى.

ماتور نرسە قىين بولا دىگەن يوانان حەكىمى. شولاي ئىكەن شول:

كېچ بولى، «ئىتاليا» چىتلەرنە يابىغان قىزنى كوتىپ، ئىندى ئول چققاچدا، آنڭ ارتىدان، منه دەشم، منه دەشم دى - دى، ئىكى چات جىز بارغانلىغا جىڭىل ايدىمىنى شول ماتور ئىسمىنى قېچىرىۋە ئوق، يىك تىزگەنە ئەيتە آلمادى ئول آنى. حەتە بىرىنەت بولدى، بىلە بۇ ئىسمىنى ئەيتۈنى ئېرته كە، تاوندا بىر آزا بلى تون، يوقوسز سەھەتلەر آنڭ ئوستىنە كوك يازىعى بالته، باشىدا يوقاعنا جىڭىل شارف ايدى.

وەنجىدىلەر.

- آه ! - دىدى يىگەت. ئورنىدان توردى. نى ئىشلەر كە، نى ئېتىر كە بىلمەدى. ئەيتىسىك، قاينار چەرى لودميلانڭ قولينا توگل، يىگىنە بورە كىنە توگلەكەن ايدى.

جىتمەسە آنى قىزانوجىدا يوق، بىت ! قەھوھ حانە حوجاسىدا، ئوتىغانى ئوتىغان ئىچماسام، يوزن دە چىتمادى !

لودميلا، ئىكىچى ئىستاكانى توتب، تاون نىياز يانىنا كىلدى.

- آورتىيمى قولۇز ؟ مېكىسا سىز كە قاراعاندا آورراق بولدى. ئوز قولىما توگلسە بولايوق بولماس ايدى.

- دە حەممەت سىز كە . يوق، بىرنى توگل . بىت.

- توپىزغا قەدەر بىت ! - دىدى تىگى ترسە كى بىلەن قاعلمان كشى.

يىگەت شول واقىدا بىرچى مەرتەبە لودميلانڭ قولان توتب قويىدى : كشى موندى واقىدا پسى بالاسندا قىزانما، بىت !

«ئىتاليا» دا ئوتلار سونگىمن، كېزىو بولب بىرگەنە لامبى قالغان ايدى، لودميلادا كېلب چىدى.

آنڭ ئوستىنە كوك يازىعى بالته، باشىدا يوقاعنا جىڭىل شارف ايدى.

كۈنلەر ئۆزىزدى - ئىندى حەزىز ، توش ئونگە نەورلىكەچ ، ئول ،
حوش ، دى !

ئىمش آنڭ فاتىرى شوندا ! سوڭ ئىنگە حەزىز ئوك كىرب كىنەرگە ؟
آپرىل كېچى ئىندى يومشاق ، هاوا ئىندى يلى ، تىڭنە ، ئورام ئوچىداسى
ئوزاقلامى يافراق ياررعا بورولەنگەن باقىجا اچنە ئىندى آوالق ، شوندى بىر
شىعىرى تىنەق . . . ئىچىمىس ، بىرگەنە مىنوت شوندا بارب سوپەلەشىنىڭ
ايىدى ! يەش يېكت يورە گىنە شول ماتور قز ئوجن توغان حىسلەرنىڭ بىرسىن
كەنە بولسادا آڭا ، قارا كۈزلى ، زىفابولىلى لودمەلاعا ئەيتىپ يېرسىن !

آبىدراعاج ، نى دىيەرگە بىلمىچى ھەم ئۆزىنىڭ دىنادا بىردىنېر تىلەكى
بولسا ، ئىولدا ، قز بىلەن نىچىكە بولسا ، ئوزاعراق تورۇ ئىكەنلىكىنى ،
بەخنى آنڭ ماتور كۈزلەرىنە قاراودا دىب بلوون آڭلاتا آلمىچى :
- حوش بولعىز ! - دىدى . لودمەلانىڭ ، بالا قولى شىككىلى ، كچكەنگە
يومشاق قولان قىسى .

توقتامىچى ، يىك ئوزاق ياكىرى يادى . كوڭىدەن توشكەن تامچىلار
لەوندى كوب ايدىلەر ، شوندى ئىسىسىز - بىر ئورام بوتىلەي ئىنىشكە ئەو .

ئوزىزىب ، ئەيتىرگە قالدرىدا بولب ، بورلار عادا اوپىلادى .

قىز :

- يە ! - دىدى .

- سىزنى ئۆزاتىرغا ممكىنى ؟ سز ئويگىز كە قايتاسىز مى ؟

- ئىي ، ئويگە .

- ئورامدا بىر آز يورىگە تىلەميسىز ؟

يوق ، يىك آرمد . مىن يورميمىدە . . .

- آلاي بوللاج ، رحسەت ئىتەگىز ، مىن سىزنىڭ بىلەن ئويگىز كە چاقلى بارىم .

- رەحيم ئىتەگىز .

آلار بىرگەلەشب كېتدىلەر .

بىر چاندان بىرلەپ ، آزىغا باردىلاردا ، لودمەلا تەبەنەك كە بىر يورىت

قارشىستا كېلىپ جىتكەچ ، توقتادى .

- رەحىمەت سزگە ، مىن شوندا تورام .

نیازنىڭ ئىشاناسى كېلىمەدى : ممكىنى سوڭ ! قايجاندان يېلى ئول آنڭ

بىلەن كورشى كە تىلدى . آنڭ بىلەن بىرگە بارونى ، ئوجراشو مىنوتىن ، آنڭ

كولوون كوز آلدىنا كېتىپ ، آڭا ئەيتەچەك ماتور سوزلەرنى اوپىلاپ ، نىچە

ولدى . ئۇى توبەلەرى ، مۇرجالار ، ئورامىداعى كېشىلەر ، آت ، آربا ،
آقمايمىللەر ، ئەترىسىڭ ، بىردى كېمىھىلىك بولب ، يووشلەنگەنلەر ايدى .
كېچىكە تابا ، قاراڭىنى توشه باشلاعاج ، توبە ئىمەلەرى تاعىندا قاتيراق
زارلانا باشلادىلار ؛ ئەلله قايدان يىك زور آچو بلدن قاب - قارا بولت كىلىپ
چىدىدا ، توب - تورى شەھىر ئوستىنە قارادى . آنڭ توسيىنە ، يەمسز
تاوشىنا قاراعاندا ، تاش يەيسە ئىمەر ياووى كوتىلە ايدى ؛ لاكىن ئول ،
كېرسنچە ، آچو ئىتو ئورنىنا زور - زور يەشلەر بلەن جاي باشلادى .
فانارلار - ئورام كوزلەرنىڭ ئوتلارينا چالى ، ئەيتىسىڭ ، يووش
ايدىلەر . كويا نوت ياقتىرىمى ، ياكىغىر سووی ئوزى شولاي ، ئوت كېك ،
جىز شوستىدە گى كولاجىكىلەر ، سو جىيەنقاclarى ئوستىنە ياقتىلىق تاشلى
ايدى .

نياز ، ئوج قاتلى بىلەك بىر بىر قابقاسى آستىنا كىلىپ ، سودان
قاچدى . يووش «ئىتالىا» تەرزەلەرى آڭا كورنې تورا ايدىلەر - دىمەك ،
لودميا لە ئاندا ئەلى .
ئەنە ئول ... زوتىكلى بىرە كىلە . ئول ، ئول !
نېچەنچى تاپقىر ايندى ، قەھوھ حانە ايشك باشنداعى لامپى سونكەج دە ،

تۈرمىشنىڭ هەر بىرتارماقىدا نەكىيەت كوردى كە يارا توچى يېكت شادلانب كىنە .
بوگىن دە شولاي .

- لودميا ! - دىدى نىياز . ئۆزىنىڭ كۈڭىن شىعرلە كەن قىز ئىسخىن بۇ
 يولىدا تىز كەن ئەيتە آلمادى . آقىن عنان ئەيتىلدى . يۇنان فەيلە سوقى ئەيتىمىلى ،
دۇرس شول چىتن بولا اىكەن ماتورلۇ .

يېكت ئۆزاتب قويارعە رەحصەت سورادى . بالا كوك بولغان ايدى ئول .
ئول كون بوبى ، لودميا لە ئەيتىر كە ، دىب ماتور سوزلەر حەزرلەدى . آنى
كۈر كەن مېنوتلارنىدا آغان قىممەتلى حىسىلەرىنە ئۇ حشاعان ، آنڭ كۆزلەرى ،
چەچ بورتىكلەرى توسلى يەملى سوزلەر ، ئىسىملەر ئىزلەب ، شولارنىڭ هەر
برىن آڭا سوپىلە كەچى بولدى .

كۈڭىنلە شول سوزلەرنى انجىلەر كېك تىزب ، بۇتن كونىن بىر ئەكىيەت
هاساب ئوتتكەردى .

- لودميا ، سز مېكىن ئو خىسىز ! شول سوزنى ئىتو ئوجىن نېچە كۆنلەر
كېرىدە كەن بولدى . شۇنى سىز كە بلدرو ئوجىن نېچە كۆنلەر «ئىتالىا»غا
بۇردم . مىن كوبىدەن شولاي ... سزنىڭ ئوجىن كەن بۇردم .

- شولايمنى ؟ ئەيدە كەن تىزىرەك ... تاعىن ياوا باشلادى . مېكىن بوگىن ئوبىكە

تىزرهك قايترعا كيرهك .

لودميلا آشقدى . ياكىر تو قاتامادى .

سوك قايچان ، قايدا اير كىنلهب سو ياهشە آلبز ؟

حوش ، ساو بولعز ! مين ئوزم ئيتىمن ، بو آندا قايدا بولسا باربز .

نى ئىلەرگە كىرگەمى ، يوقمى ؟

كىرگە بولدى - قاي واقتدا شوندى كوتلەگەن ئېبر قىقليراقىدا بولب
جعا .

چىشندى . زالداعى كوزگى آلدينا بارب ، چەچەلەرن تارادى . موين
باون توزەتب ، كىسىنەن يىلىتن آلدى .

آڭا ئويپرا ئوواتوراسىدان ئوق عوحشى باشلادى . فيگارو آرىياسن
يىك يارا تدى .

چارلاقدا قىز دولىدە ئويناوجى ، ئىسمى دىناعا تانلغان آتاقلى آرتىستكا
جرچى كورندى .

ئىكىنجى پەرددەنى تىڭلاو - آرتىستىكازىڭ تاوش سرلەرن ئىشتۇ نىيازغا بو
كونگەچە تىڭى بولماغان شاداقلار يىردى .

بلمى ، ئونقان ئول منه شوشى مىنوتدى ، ئىكىنجى بەرددە جىرلاغان
آرتىستىكانى تىڭلاغان مىنوتدعى كېك ئوزىنەت بەختلى بولوون . توغاندان
يللى بىنچى قات ئول موزىكا - جىدان شوندى لەززەت آلدى .

جرچى ئوزىنەت جەتكە تاوشى شوندى ئويناتا ، شوندى شايارتا ايدى ،
نىياز ، آنى تىڭلاغاندا ، بوتن بارلى بىلەن ماتورلۇق قىنا توغان بىر « بوتن » گە

نىياز ، شەھەر كېتىجاناسىنا بارب ، شىكىسىپرۇڭ بو گەن ساخناعا قويا لاچاق

محبىت فاجعەسن آلب قايدى . آنى بىر ئوتىردا اوقوب دا چىدى .

بو يولى ئويپرا ئوچن شەھەردا ئىك زور تىياترى « ئوليمىك » سايلاز -
مان ايدى . بو نىياز تورا تورغان جىردهن يراق ترگىل ، شوڭا كوردە يارلى
يىكتە تراموا ئوچن آرتىدرعا كيره كمى . آلانوق آلب قويانغان بو يىامتىت
آڭا آزادان تو شەدى : يىكى كونالك قاينار شولپا ، بىر كېچىلەك « مېنیستر -
لەرچە ئىنىتىسل » شوندا كىرىپ كىتىدى .

تىياترنىڭ ئىشكەزى ، زور كتاب توبى شىكىمالى ، آور ايدىلەر . نىياز
شونى آجب كرووينە كاسسا باشىدا « بو گەن قايدى سەبىلەرگە يىنائەن
ئوينالووى ئىعلان ئىتلىگەن « رومييو ھەم دژوليتە » ئورنىشا « سىيولىيە چەچ
تاراشى ئوينالاچاق » دىگەن سوزلەرنى كوردى .

ئەورلدى .

ئەيتىرىشك ، تەندەن آيراب ، نىيازنىڭ جانى عنا قالدى .
قابدا ياتقان ئول ؟ قايدا يەشە گەن ؟

جرجى هامان جرلى ، تاماعى باهنى تاوش چەچە كلهرى ئو سىدرە . آلا رعا
شىعري سولش ئورب ، جان يېرىه ايدى . يىگت ، ئول جىرلاغان ساين ،
تشدان حەرە كەتسز قالا بارا ، بوئى نوتالار - جرجى كو كرە گىندەن
سىيەگەن ئىجىلەر آذى ، نىيازنىڭ كو كرە گىنە جىلا ايدىلەر .

بارمى آنىڭ ، قايچاندا بولسا ، بو كونىكىدە ، جىرچىدان كوزن
آلدى ، ئوبىرا تىڭلاعانى ؟ يوق ؟ بىزىجى قات ئول بو گەن گەن موزىكا
شىعرينىڭ ئوچىنا مندى . آنىڭ دنياداعى كوچلەردىن كوچلى سرلەرن
آڭلادى . ئوزنچە آڭلادى . ئول ئوزن تازىدى . تورمىشنىڭ تىرەن بىر
مەعنەس ، ئوزە گەن آچقاندای بولدى .

يىگرەكىدە ئوستا جرجى ، سوپىو ئوتى ئوستىدە ئوچوجى كوبەلەك
تۈسىلى ، بىر قىز بولب ئىتىنگەندە ، ئوزىنىڭ تاوشى بىلەن نىيازىعە بىمەس -
تو كەنەس بىر شاداق كېتىدى .

شوندى ئوستا ئوينادى ئول بۇ دولە - زالىي آلقش دىكەگىزى تو تردى .

جرجى تاون قاباتلادى .

ئورامدا جىيل آپياق قارقۇمندان دولقۇلار ياساب هامان قوتورا ؛ آذى
ئۆز موزىكاسى ، ئۆز تاوشى ، ئۆز جىي ايدى - قىش ئوپيراسى .
نىياز ، « ئوليمپىك » دان چەقاچ ، ياقاسن كوتەرب ، كو كرە گەن
قابلادى : جىيل بو كىچ آرتىستەكا بىر گەن بولە كلهرنى آنىڭ كو كرە گىندەن
ئوچرماسن ؛ بور گەن باسپراق كىدى ؛ گويا باشند توعان دىنيا ، سەلى تاوش
ئورب ياراتقان جىھان ، شولاي ئىتمەس ، جىيل بىلەن جىمرىلە چەك ، يوققا
چعاچاق ايدى .

بولمەسىنە قايتىپ چىشنىڭە جىدە ، كېچكەنە گەنە يالقىلى شەم ياقتىسىندا ئول
تىز گەنە يازا باشلادى :
« ... سايىرى !

تاتار تلى ، ئەلى دە يارى سېنىڭ شوندى ما تور بىر سوزۇڭ بار - سايىرى .
يوق ئىسە مىن نىنىدى سوز بىلەن ، نىنىدى قەلام بىلەن آڭلالتىر ايدىم بو كىچ
ئېشتىكەن تاوشنى . كىشى جرلى - قوشقىدا سايىرى .
بو گەن مىن ئېشتىكەن آرتىستەكا قوشداندا ئوستاراق - جىرلامادى ، يوق !
- سايىرادى !

نیندی تاوش ، نیندی ئوين ! نی قىدەر زور ئوستالق ! يسوق ، آدم
بالاسى شولاي ساييرى بالگەچ ، ممكىن ئىكەن ئەلى دنيادا توررعا .
بو كىچ - مىنسم تورمىشىدا بىردىنېر ياقتى كىچ .
بو گن سافلۇق ، يومشارعان كو ڭل ؟ يوره گىمەن ئىچكە ، جفەك شىكالى ،
يومشاق توپولار .
بو شادانى مىكىشا برنىچى مىجىت دە يىرمەدى . برنىچى سوپووم ، برنىچى
قات سوپو يىدىكە رىنه آشقا قوومدا يوره گىمە آندى بر حىس تانتىمىدى .
تىك بو گن ، بو كىچ آڭلادم مىن : بىز آڭلاغان مىجىتىدەن دە
كو چىرىدەك بر مىجىت بارن ؟ بىز آڭلاماعان دنيا بارن ؟ بويىك ئوپىلار ،
كوب - كوب يەشن سرلەر ، توپولار ، ئوتتىلار ، اميدلەر بارن . . .
يازدېبى ، قالسن حەزرگى مينوتدا يوره گىمنى ئىشكەن توپولار ! ايرتە گە ،
ايرتە بىلەن ئوك ، « چن » تورمىش كشىسى بولب ئويانعاچدا ، آلار ايندى
يووققا چقماسلىار ، يو عالماسلىار !

ئەيتەلەر ، توقاي ئوز عومرنىدە بىر مەرتەبەدە ئوبىرا كورمە گن . بىلەم ،
آڭلایم حەزر شاعير ئوچن بىزىنى زور يو عالتو . ئەگەر ئىسول ، يەتىم
باشە ئەن ئاتار شاعيرى ، بو گن مىن ئىشتىكەن تاوشنى ، جىنى تىڭلاسا

ايدى - شوندى شادلىقلى ، شوندى اميدلەر جىغان بىر ئەسر قالىر ايدى آندان
- بهاسز !

بو گن مىن شادلىق سىزەم . تۈزۈشەن شىعرىن توشونب ، بىوتىلەي باشقۇ
بر دنيا آڭلۇم ، ئىنجىلەر سىيلگەن اول كورمە ! «
شەھەرنىڭ ، بىتن ئاشچىلەرى يوقلاغان ياراى بىر چىتىدە ، يالعىز يەننىڭ
تون اورتاسندا شولاي ، شەم ياقتىسندادا ئۆتىر ، كەعەز ئۆستىنە حىس
قويۇوى - ماتورلىققا بولغان عىشقا ئىچىگى ؟ بو ماتورلىققا باعشلانغان بى
عيادەت ايدى .

شوندان سوڭ اول « فائوست » نى ، « كارمەن » ، « دىكالىتىو » ،
« تراوەيتتا » شىكالىمى ئوپىرالادنى بارب تىڭلادى . آلارنىڭ قاى يېنە گى
مۇزىكىانىڭ تاعۇندا تىرەنرەك ، تاعۇندا يو عارىراق ئىكەنلىگەن آڭلى باشلادى .

ياز ياقلاadi .

كوك يېتىدە ئىكىنچى ، يومشارعان ، جايى قاراشلى قوياش ايدى اندى .
نیاز ئوزاقلاەي شەھەردەن ياور و پاغا كىتەچەك آرتىستكازىڭ سوڭى كىچە -
سینە باررعا ئەززەلەندى .
بويىك آرتىستكەن فرانسوزجا بىر پەردىلەك ئوپىرەيتا سايلاغان . ئىسمى -

« سوزاننانڭ سرى »
 نىازىڭ ئورنى بو يولى « آپوللو » تىيىرندا ، ئەلبەتە ، آرتىدا ايدى ؛
 ئۇلدا ئەلى بىر كو نىڭ آش توردى .
 ئۇستەۋىنە شۇنى دا ئەيتب ئۇزارعا كېرىڭ ، آنڭ قىش ئورتالارنىدا بىر
 تورلى ، يارىسى عنا بولب كورنگەن كېيمى ماڭور ياز كۈنەرن يىرلىغان ،
 توزغان ، سورسلاڭەن كۈنچە قارشى آلدى .

عومومەن بو يىگەت يىك يارلى تورا ايدى . آنڭ بوتىن كىلارى حوسوسى
 دەرسەلەر يىرودەن جىيەلا ايدى . ئۇل عومرەنڭ چەچەك شىكللى ئىككى يىن
 - يىگرمى بىر ، يىگرمى ئىكىنچى يەشلەرن - تار ، كىچكىنە ھەم يىك قاراڭى
 بىر بولمەدە ئوتتكەردى .

كىمدى ، بىر فرانسوز يازوجىنات بولمەسن كور گەج ، ئەيتىكەن يىت : -
 دىناءا ئىڭ شاد قاراوجى شاعيرنى دە ئۇزى ئۇزى ئۇترو تورنداعنا ئويلا تاراق
 ايدى بو بولمە .

بر واقت نىازىعە اتفاقى عنا كىلىپ كر گەن قوناقدا ، (ايىدى بو سوقبائى
 كوتىدە يەشەوجى كشى ھەر بىر جىهازعا ئىيەلەشكەن بولسرا تىيش ايدى)
 بولمە گە كىلىپ كر گەج ، ئىسى كىتب ، آرتقا چىگىندى .

منه شوڭا ، يارلىغا كورە نىياز « سوزاننانڭ سرن » بىر گە بىر ئىبىدەشى
 بىر تورغان ياكى كېيمەن ، ئۇستىنە ئۇل بىر گەن كولما كىنى كېيىب ،
 موينىنا آنڭ جەھەك موينباون بەيلەب كېيمەن .

ئەلى پەرده كوتەرىلىر آلدندان عنا ئۇل : « نىگە مىنەم بىر گەن كەيىفم
 ياخشى ؟ » دىب ئۆزىنە ئۆزى سوئال بىردى . بلندى : سەبەبى ياكا كېيمەن
 بولو ئىكەن ؟ شول آنى جىڭلەيتىكەن ؟ عەيدكە كېينىگەن بالا شىكىلىلى
 ياساعان .

آچىلى پەرده - يىوچى قىزلار توشرلىگەن زور رەسم نىياز ساخنادا
 يىك ماڭور بولمە ، تەرەزە آلدىلارى تولغان گوللەر ، چەچەكلىرى ، يومشاق
 مۇرندىقلار ، جەھەك تىلى مندەرلەر كوردى .

باشدا باريتون چىپ جىرادى . آندان سوڭ جىڭل اوپلى ، شاد فراز -
 سوز حاتونى رولنده ئۇيناوجى آرتىستىكا كىلىپ چىدى .

نىياز تاعن بىر حاتوتىڭ تاوش سېحرىندا يىرلىدى . آنڭ يورە گى تاعن بىر
 تاوشدان شىعر ئىمىدى .

يىگەت ، ئىندى تىياترعا يېش كەن يورب ، جرجى حاتتنىڭ تاوش سرىنە يىك
 اقىن توشنىدى . بىر تاوش قايىعنى يىك آز سوپلى ، ئۇل كوبىستىچە شادلىق

کو گىنده ئوچا ، تورمۇش باقىچاسىنەڭ كوڭلماي ، دەردلى ، يېڭى جىنگىل
موڭايەم ماتور مەعنەلى يافراقلارنىغا قاعلا ايدى .

آنى تىڭلاعاندا ، نىيازنىڭ كوز آلدینا كوبىرەك آياز ، آچق زەنگەر
كۆكلەيىرى كون كىله . ماتورۇغا توگەرەك كول ئوستىنە شۇل كۆتۈڭ
قوياشى ئوزىنەڭ حىيالى بىر دەسمىن ياسايان ؟ قامشلار چىشىدە كوڭلگە
تىچىلەق يېرە تورغان كولەگەلەر ياتا ؟ كولاش آرتى - ئوچىز ، قرييىز كىلە
دالا ؛ ئورتادا اسى كۇنەردى آياق تابازلارينا راحەتلىك يېرە تورغان سالقىن
قاز ئواهنى بىلەن يىزەلگەن ئۆزىن بول ؛ آنڭ ئوچى ئەلمە قايىا ، يراققا ئوق ،
تىرەنلەتكە كېتىپ يوغالغان ؟ بار جىرده جان ، بار جىرده گۈزەل بىر
تورمۇش سولىشى ؟ كوڭل ، تىلىيگەن قوش شىكلەي بولب ، سالماق قىنا شۇل
دىيانىڭ ئوستىنەن يوزب چعا ؛ ئوزىنە كېرەكىنى سايىلى ، ماتوراق تابا ...
كۆڭل ، تورغانى بولب ، بولتىلارغا منب توشە ؛ بالق بولب ، زەنگەر سو
ئوستىن چېب ئىتىپ ئوبە ، قامش كولەگەلەرن ، سودا ئىتلىش تەنكەلەرن ،
آشقاclarنى ، ئورمان آرالارنى جىفەك موزىكىكا جىلەرنىڭ توقلمان شىعىرى
پەرەوز قابلى ...

لەم ، يەشكەن ، مەنگى بىتمەسىدە ئەملى ئوى .

لۇدمىلادا كىلگەن !

ئەنە ، ئول حەزرگەنە آىداعى ئورندىلارنىڭ بىرسىنەن قۇزغالب كىتدى .
ئۇزى گىنە . عەجەب : بىلەمەگەن كىشى ياكىشاشردا - آلار ، آرىنىستىكا بىلەن
لۇدمىلا ، بىر بىرىنە ئېكى قاش شىكلەلى ئوحشاعانلار .
يىگەت آنڭ يانىنا بار ئى .
- سىزدە مىيىم بىر ئوتتىچم بار ، مەمكىننى ؟
- رەحىم ئىتەسز .
- ئەيدە كىز ، يورىك بىر آز زالما .
كاسىرت ايندى بىكەن ، قاراو زالما بۇ واقتىڭ سوڭىمى يىدووى -
فاكسىروت باشلانغان ايدى .
- مىيىم ئوتتىچم شۇل : سز مىكىڭا رەسمىگەزنى يېرە آلماسىزمى ؟
- نىڭە ئول سز گە ؟ نى ئوچن كىرەك ؟
- لۇدمىلا ، سز بىلەسز ايندى ، ئۇنتماعان بولساۇز ، حەتر ئىزدەدر ۰۰۰
- يارى ، مىن سز گە وۇدە يېرەم .
ئەلى بىر آز يورىگەدە مەمكىن ايدى ، بوش ئورندىلارنىڭ بىرسىن ئىل ،
صوپىلەشبە ئوتىرغا ، تېڭىز ئىياز ، نى ئوچىندۇ ، تىز گە :

- دەھمەت . عافو ئىتگىز ، مەشەتە تەلەم سىزنى ، دىسىدى دە لۇدەيلادان آيرلىدى .

مۇنڭىز ئوچۇن ئىچىدەن بىر تاوش آنى ئۈچكلى باشلادى : «ئىچ ، سىن يىگىت ! باشقۇا بىرە بولسا ، ئەللە قايچان ايندى بىر قىزنى ، ئوين بىكەجىدە ، رىستارانغا ، كايىنېتكە آلب كېتىر ايدى . ئەسین يورىسىڭ ئۆزكىنىڭ فەلسەفە ئەلەن ، شىعر ئۇ ، حىسلەر ئەلەن . كىم دىب ئۇيلاڭ ئۇل «ئىتاليا» داعى حزمەتچى حاتوننى ! آندىلار شەھەردە يۈزەرلەب ... »

جەي ئۇزدى .

يەشكە كونلەرى دە ئۇتە بارالار ؟ مە كەگىگە ، قايتماسقا ...
كۆز كىرىدى .

جىلىلى ياكىرى ئىدى . تالانغان آعاجلار ...

پچراق ئوستىنە ، قاناتسىز قوش شىكىلى بولب ، ساب - سارى يافراق ياتىدى .

آچولى ايدى بىر وقت . ئۇل نىڭەدر ئوسمىكەلەردىن ، شاولاءغان آعاجلاردا ، گوناھسىز چەچە كەلەردىن ئوج آلدى . آلارنى ئىزدى ،

ئوتىرىدى ؛ جان قىدى .

نېيازنىڭ قولندا پارىزنىڭ ئىدەلوستراسىيون ، زورنالى ايدى . ئۇل آنى ئوقومى ، بولايى ، بىر يىتن گىنە آچقاندا ، شوندان كۆزلەرن آلمىچى ، بىك ئوزاق قاراب ئوتىرىدى .

آندا ئى بار ؟ آرتق بىر نەرسەدە يوق . فەقەت بىر زەسم ، حاتىن رەسىمى گەنە .

آنڭ كۆزلەرى يىكتىكە ماڭور مەعنەلەر ، شىعرلەر سوپىلەر . آلار ، ئىيەلەرىنىڭ جىلارى شىكىلى ، تۈرمىشنىڭ جىكىلى بىزەكلى ، شاد وە قايعىسىز سەرلەرن ئەيتپ يېرەلەر . آرتىستكائىڭ ئۆز تاوشى كېك سايرىلار .

شول رەسمىگە قاراعاندا ، آنڭ كۆز آلدىدا سوپا توپىغىلارى شىكىلى نەزك ، جەھەكىسىز قىلار ، شەۋەلەر ئۇتە ؛ بولار - آما تابا اميدلەر ، بەحتكە تابا بوللار ، ئىمەش ...

- شول ئوق واقتدا . ئەنە ، دیواردا ئىكىنچى بىر رەسم . آنسى دا حاتىن ، فز رەسىمى .

نېياز ، زورنالى يىك قەدرلەب كەنە بىر چىتكە قوبىدى دا ، سوڭى دەسى . كە كۆزلەرن توشردى . آنڭ بەن سوپىلى باشلادى :

- ئىي ، لودميلا ، مين منه شوندا تورام . بر ئوزم ، يايپا يالعزم شوندا تورام . ميدىشى يىك كوشىز بولا . مىنم ، كوزگى كوندە ئورماندا آداسقان كشى كېك ، دىنادا مىندەن دە به خىزى كشى يوق ، دىب ئويلاغان يىك ، يىك آور مينوتلارم بولا . ئەيدە ئىكمەو بر گە تورىق . سين دە مىنسىم بىلەن منه شوشى بولمەدە تور . مين سينى ياراتىمن . . .

يىكتەكار او اتىنا كىلب ياتدى دا ، ئويلارندا دە وام ئىتىدى :

- چىلاب دا ، مين آڭما ئويلانسەم . ئول مىنم حاتۇنم بولسا . . . مەمكىنى سۈۋى ؟ ! ئول يىت روس قزى . . . منه شولارنى ئويلىسى بولماسا ايدى . آنڭ روسلۇرى ، مىنم تاتارلۇم حاقىندا بر نەرسەدە ئويلانىمىچى ، شولاي ئۆزىنەن ئۆزى كىلب چقىسىن ايدى . بولاي ، بر گە قوشىدقىدا ، به خەلى بولدىق دا كىتكەن . . .

بو ئىكى سورەت - بىرسى ، دىناعا مەشهر جرجى ، جانلى بر ئىلھام ئولا - راق ، يىكتەڭ كوشىز موندان ، مانجورىيەنڭ مەركەزىنەن - پارىزغا ، مەدەنى ياورۇپا ؟ ئىكىنچىسى ، بر حاتىن ، گەودەلەنگەن جىير بەختى ئولاراق ، آنڭ يورە گن ئۆزىنە تارتىپ ، آنى مەكلى بر قەرار سىزلىق وە آزاپنىڭ شاعيرى ايتدىلەر .

بو سوگىسى دا شول شىعرييەتنىڭ قىزانچى بىر توتفونى بواب بارا ايدى .

بر كونتى نىيازعا موغەللەيم راما زانف ئوچرادى .

- ئەيدە - دىدى ئول . - مين سينى ئىزلىپ يورىم . بو گە ئەسما توشاڭلاردا يەشلەر مەجلسى . منه زاپىسقا .

- كىتكەن .

مەجلسىدە آلا زانڭ ئىكىسىن دە يىك شادلانىپ قارشىي آلدىلار .

نىياز ، ئىشلەپەسن آلدەنلىق بولمەدە قالىدرب ، زور ، قۇناق بولمەسىنە كېرگەچ ، تاشلارى بىلەن كورشىب ، ئوترو ئوچن ئۇزۇن ئوستەل يانداسى ئورنۇقلارنىڭ بىرسىن آلدى .

مەجلس ئىيەسى ، ئەسما توشاش ، كورشى بولمەدە كى قۇناقلارىنى چاقىرپ چىاردى دا ، ئىعلان ئىتىدى :

- بىر توشاش يانىندا بىر كاوايلىر ئوترا . دە حىيم ئىتىگەن ئوستەل يانىندا ؟ فىازنى سەلەيمە ئىسمىلى بىر توشاش بىلەن بىر گە ئوتىرىدىلار . بو - يوواش قىنا بىر موشاش ، كوب سوپەلەشىر گە ياراتىمى تورغان بىر قىز ايدى . ئول : - كەيفەر گز ياحشىمى ؟ - دىدى .

- حەير فاتىحاعزدا - دىدى نىياز . ئىرئاب كەنە شاياب قويدى . توشاش دا ،

ئەلبەندە، بۇ سوزگە قارشى ئەيتىلە تورغان جوملەنى ئەيتىمىچى قالمادى :
- آ، مىنم فاتىحام بىلەن يېك يراق كىتەرسىز ايندى .

ئۇستەل ئۇستى يەمسىز توڭىل ايدى : چىت چىتىنە قاينار چەيلى استا -
كالانلار تىزلىكەنلەر، ئىككى باشدا وازالەردا آلمalar، چىمىشلەر، چىكىلەر و كەلەر .
ئورتادا ايندى، ئۆزىنە مووافقىق ئورندا، جىلەك بەلشى .

قوناقلار يېك قىستاتىمى ايدىلەر . چەى ئىچو چىكىلەر لە چىرتۇ يېك تىزلىك
بىلەن عەمەلگە قويىلدى . بىر گىمنازىست آلمائەرچىر كە توتىدى .

ئۇستەلنىڭ نىيازعا قارشى پوچماعندى رامازانىف يانتدا ئوتروجى قارا
قىز :

- نىياز ئەفەندى ! - دىدى : - نى ئىشلەپ ئوتراسىز، توتاشىزعا آلمائەرچىب
يەرگۈز .

نىياز آنى تىڭلاغان بولدى . بىر آلمائەلب، آنى يېك ئۇستائىغا ئېتىپ،
مەرجىدى دە آنى يانتدابى كورشى توتاشىنا تەقدىم ئېتىدى :

- دە حىم ئېتىگۈز . ئو حازور ئۇلاراق جىتشىمە كەن جىرلەرم بولسا، عافو
ئېتىگۈز .

مەجلس كۆڭلى كەن ئېتىدى : آشىلار، ئىچەلەر، سوپىلەر ..

لاكىن نىيازغا بۇ آشاوجىلار، كولوچىلەر تۈر كومىنە ئو گىلەك خىس
ايندى .

آنڭ ئىچى بۇشا ايدى . آنڭ كوز آلدۇدا هامان لو دىملا ايدى ؟
مە جلسىدە كى توتاشلارنىڭ بىرىسى دە آكما ئوشاماعان، گويا آلار، لو دىملا
كېك، سوپىلى دە، ئىتىدە بىلمىلەر ايدى .

بۇ نىندى يىزو ؟ نىكە آكما قوناق قىزلارنىڭ بىرىسى دە ئوشامى ؟
چەى ئىچلە باردى . يەشلەر آراسىدا آلماء، ماندارىن قابقلارى بىلەن بىر -
بىرىسىنە ئىرۇتىش ئۇينىاو كىتىدى .

بر توتاش ياندابى يېكتىنەن زارلاندى :
- ئوشازىۋايتدا ئىتە بىلمىسىز، ئىچىماسام !
يېكت قىزاب كىتىدى :

- دە حىم ئىتەسىز، دە حىم ئىتەسىز ! - دى باشلادى : - نى كىرەك سىزگە،
فاتىما توتاش ؟ آلمامى ؟ چىكىلەر كەمى ؟ كانفيتىمى ؟ تاعى بىرمە ئىستاكان
چەيمى ؟
توتاش :

- جە ! .. - دىب سوزب قويدى ؛ ئىرنەرن كورسەتدى :

- کشى چەي ئىچب بىكەج ، سىلامىلار آنى . سوڭماراق قالدىز !
چەيدەن سولۇك يەشەر ئىكىنجى بولمە كە چقىدilar . رامازانف قولينا
ماندالىن آلدى . « زىلەپلۈك » نى ئوينادى . بر توشاشنىڭ جىلاون ئوتىنە باشلا-
ھىلار . يىك قىتابقا جىلاغان بولسادا ، آنڭ تاوشى نىيازدا بىر قىزغانو
جىسى كەن ئوياتدى .

بولمهنىڭ بوجماعندا بىر گىمنازىستكىا ھەم تاتار مەكتەبىنە ئوقب
چققىلەن بىر قىز ئوترا ايدىلەر . سوڭعىسى ، ئىيدەشىنىڭ بىلە گەن چەتكەن بولسا
كېرىمەك ، گىمنازىستكىا چىر - ر ! ئىتېت قىقىرپ جىيەردى ؟ ئورنندان
قوزغالب اىكىنجى بولمە كە جىب كىتدى .

چىركە سەعەتىدەن سولۇك ، قونقاclar « دىمىرىنىڭ پاپا » ئوينن باشلاغانلار
لىدى ايندى ، نىياز بىلەن رامازانف ، ئەسما توشاشقا رەحمەت ئوقب ، قايتىپ
كېتىدىلەر .

نىياز بىلەن رامازانفدا قونماقچى بولدى . ئورامعا چققاج سوڭعىسى :
ئەيدە ، بىرەر كە بارب ئورتىق - دىدى . نىياز ، بىلگىلىسى ، موڭخىل

قارشى كىلمەدى :

- ئەيدە . بارىز حەزر سىزگە بارساقدا ، يوقلاپ بولماس . ئوستە وىنه
چەيدەن سولۇك آشاسىدا كىلە .

ئىكىسى دە « سېر » رىستارانىنا بارب كەرىدileر .
رىستاران كورنىشى تاعن نىيازنىڭ كۆز آلدىنما ئىتالىدا » نى آنداعى لودمەلانى
كېتىپ قويىدى .

رامازانفنىڭ تەقدىمەي بويىنچا ، آش آلدىن عنان ، دىب « بىرەر » ئەيتلەنەن
ايدى دە ، ئوترا - ئوترا ، ئول « ئىكىشەر » ، « ئوچەرگە » جىتدى .
يىك ناچار بىر اسکرپكاجى بلەن گارمونچى نىندىدر روس كەويى
ئوينلار ايدى .

نىيازنىڭ « باشىنما كىتدى » ؟ قىقىرپ سوپىلەرگە توتىدى . آش كېلىگەنچە
ئول ، تاتار قىزى تورندا سوز باشلانغان ايدى ، نىياز تاعى شوڭا كەۋچە ،
سوزن قووه تاھرگە تەلە گەندە ، قولان ئوستەلگە بىر قويىپ ، بىر آلب سوپىلى
ايدى .

- بىرسن دە ياراتىم . . . تاتار قىزى يانىنما باردىمى ، سوپىلەشەسىم كىيلەسى ؟
سوپىلەسىمدا ، قورى عنان بولرعا تىرشام . بارسىدا جانسز ، تاسز كورىنە -
لەر .

نىكدر ، روس قىزى جانلىراقدا ، قىقلەيراقدا . . .

رامازانف آڭا قارشى سوپاه قارادى :
ـ عەيىب ئۆزىزدە . ئۆزىز چىتىدە تورابىز . . .

آلار «سېرى» دەن رىستاران يابلا باشلاعاج قنا، چىپ كىتدىلەر .

مەجلسىدەن سوڭ ئىككى آتنا ئۆزىغانداز، نىازنىڭ كىسىسىنە بىر تىين باقىر
قالمادى .

يوق ؟ ئەجەل دارۇۋىنادا يوق !

ئىش دە تابىلمى . بورچقا سوراونى ئويلا مادا ئىندى : ئاشامىلار !
بولەسىنڭ آىي تولدى دا ، چىپ كىتدى .

ئەگەر ئىندى ، حودا قوشب ، بەختىنە قارشىغا بىر تانشى ئۈچرەماسا ،
بو گىن ئورامدا قوناچاق .

حەير زادار يوق ، آوعۇست رەھىملى گىنە كىوريىنە ؟ تو زەردە سووق
تو گىل . يىگەت كشىگە نەرسە : ئويىدە يوقلادى - نى ، ئورامدا - نى !
ئۈچنچى كونىدى دە بىر گىنە قاداق ئىكمەك بىن ئۆزىزدى . كىچەدە ئىككى
پامىدوردا ، توز بىن يارتى قاداق آرش ئىپىسى ؟ ئە بىن ئىندى والچق دا
يوق . نى ئىشلەر گە ؟

آچىق يىكتىڭ كو گىلن توتىرىدى . بۇتن كو گىلى شىعر گە ئەيلەندى .
دۇرس ، آنڭ يورە گىنە كەملەر گەدر يىلگىسىز بىر ئۆچ ، دشمانانق قايىنى
ايىدى ، كو گىلنە ئىسە - ماتور بىر دىنيا . ئويلا دىب - بىر آرتلى آعلمۇنقا
تورالار . « منه حەزر شولارنى توشىب آسالاڭ ، دىب ئويلا دىنىياز ، يازب
تو گىل ، آپىرات بىلەن گىنە . منه قاي چاق حەقىقەت دىنیاعا كىلە ئىكەن . آچىڭ
كو گىلنە گى فيكىر ھېچ بىر « قوشمتاسز » ساف ھەم ، چىشمە سووى كېك ،
ياقتى . ھەم بۇتن بىر يۈشكە مەعنەلەر ئوياسىدا - ئەنە شول آچلىققا ، يوقلىققا
ايىتگۈچى كشىنىڭ كو گىلى .

آشاسى كىلە !

نەرسە بىلەن بولسا دا توپىرغا كىيرەك . بەلكى قاتى كىيەتتىدە ، كىچەك
چاقلى ، دىب سورا سالاڭ ، بىر قاداق ئىكەمەك يېرب تورلار ؟
بەحتىزلىككە قارشى ، بولەمادى : كىيەتچى چىرك قاداقنى دا ئاشامى !
يىگەت (ئۇل بىردىن بىر چومادانن فاتىر حوجاسىدا قالىدرب تورغان ئىدى)
ئۇزى تورغان يورتقا باردى دا ، ئېيرلەرى آراسىدا كىتاب تابىدى . كىتاب !
بۇ ، يىت ئىككى كونلۇك تورمىش دىكەن سوز ! موڭا ئىككى كون ساتب آلرعا
ممكىن . چىلاب دا ، كونلەر آقچاعا ساتب آلغا شىكالى ، يىت . بىن گىن .

آچدان ئولهرگە تورغان چاقدا، آقچالانب كىتسەڭ، گويا شوڭا ئەز -
ئەزىلەپ كە بولسادا، عومر ساتب آلىرعا بولا.

كىتابنى آلدىدا، نىياز آشعا - آشعا بازارعا يو گردى؟ ئىسىكى كىتابلار
آلوچىعا.

- كوبىمى؟

- بىز تەنكمە.

- يىگرمى تىين. آلسائى، آلسائى . . .

- قوشۇز ايندى تاعى يىش تىين - آشارعا جىتىن.

- ئىچ! دىدىي كىتابچى روس ئىمېگراتى. يىش تىين باقر بەن يىگرمى تىىنلەك
كەعەز تاشلاپ:

- ئىچ، بىزناڭ تورمىش! - دىب قويدى. قىزاندى آحرى.

يىگىنەك كۆكۈنە نىدر آجلب كىتىدى. قەلبىڭ يابق كسوينچە تورغان بىر
تەرەزەسىمى، ايشىكىيمى، ئەللەه ايندى قاپقا سىمى شوندا . . .
يىك كىڭ آچىلدى.

بر مىنوت بولدى، يات بىر توپى تىوبىلىدى: ئوزى ھەم بۇتن دىنە كىنەت
بۇرب كېتىكەن كېك بولدى. بۇتن جىير «بارغان» شىكلەلى بولدى. گويا

ئەللە نىندى تاوشىز قىلاردا «مارش» كوبى ئۇينالدىدا، شول كويىگە بۇتن
ئوراملار، يورتلار، آربالار، كېشىلەر، بالalar نىندىدەر بىر قوودت آلدندى
ئوزا باشلادىلار . . .

تىزىرەك، تىزىرەك آشارعا!

يىگەت «ئىتالىيا» عا تابا يونەلدى.

- نىياز، نىياز، قايما باراسىڭ؟ شول چاقلى آشعب؟ تانو مىسىڭدا.

يىگەت بىرلەپ قاراعان ايدى، باشىنا شەل يابىغان بىر تاتار حاتوننى
كوردى.

- ئىسەنمىسىز! . . . كامىلە آبستاي ئىكەن.

- قايما كىتىدە؟

- آشارعا بارام، كامىلە جىكىگى . . . آشارعا.

- ئورندامى؟ نىگە بىرده كورنىمىسىڭ؟ بىز گەدە بارب چىارلار.

حاتونلەش كۆزلەرنە نىندىدەر، كوچسز گەنە بولسادا، چاقرو ئوتى يانا
ايدى.

يىگەت ئوز ئوزىنە: «نىگە سوڭ ئەلى مىن بىر كونگەچە سىنى ئەزىلەپ

- ئېيده ، ئىزدەك آتلا آياعڭنى ! منه بىز شوندا تورا باز ايندى .

نیاز آنىڭ آرتىدان نۇى ئىشگەن آچق قىنا كرگەن ايدى ، آبىدراب كىتىدى : گارمۇن تاوشى ، كولشىكەن ، سوپىلەشىكەن تاوشلار ، كەمنكىدر جىرلاۋى ، بارسى بىرگە قوشلىپ ، آنى قارشۇلاغان كېك بولدى .
آلدىنۇ بولمەدە بىر كىشى دە يسوق ، ئىشتىلگەن تاوشلار قارشىدە ئىرى بوللمەنڭ آچق ئىشكەن رىندهن چىما ايدى .

- سېحان الله ! - دىدى نیاز : - ئەللە سزىدە تويمى ؟

آبستاي ، شەلن سالا - سالا :

- بىزدە هەر كۈن توى . ئېيده ، ئۆز ، بىو مىن بولمەم بولىر - دىدى .
آچق ئىشك ياننداعى ئىسکىچى ، يوزاقلى بولمە ئىشگەن آچق ، قوناقنى ئىچكە آلب كىرى .

نیازنى ماتور ھەم جىنماق قىنا بىر بولمە قارشۇلادى . دىوارلار ئىرمىچك كېك آپياق ؛ آعاج كاراوات ، بىر ئوستەل ، آرتق ماتور ئېبرەنە كورنىمى ، لاكىن نى چاقلى ئىلدە گى بولمەلەرگە ، روسييەدە گى يورتىلارعا ئوحشىاعان ! آپياق يېيج ؛ چووار كاراوات چارشاوى ؟ كىچكە گە يەشل ساندق ؟ قوراما يورعان ، كىيچىلى آشىاواق ، سولگى ؛ كىچكە گە سارى سامماوار . . .

بارمادم ؟ دىدى . ئول يورى ، شايارتىپ قىنا :

- ئېيده كىتىدك . حەزر بارىمە ؟ - دىگەن ئىدى ، حاتىن شۇنى عنا كوتىكەن شىككىلى :

- ئېيده ، ئەيلە ۰۰۰ - دىدى .

- چەى ئىچر ترسكەمى سولڭ ؟

- آنسن ايندى ، بارعاج ، كوردېز .

بو كى يو ووجى تول حاتىن نیازنىڭ كوبىدەنگى بلشى ايدى .

ئىلگەرەك نیازنىڭ كىرلەرنە يووا ايدى .

بىر نىچە آيلار بولا ايندى ، نیاز آنى كوردى يوردى ؛ بىر واقت ، ئىسىنە توشكەنە ، ئەللە كىتىيە ئىكەن ، دىب ئويلاپ قويغان ايدى .
بو گە ئوچرا شرعا يازغان ئىكەن .

آلار ، بارا ، شەھەرنىڭ حالق قايناغان ئوراملارنىدان شاققى يراق كىتىدەر .

ئولڭ ياقدا بىر زور يورت قالىدرب ، تارعنا بىر ئورامعا بورلماج ، « جىڭىڭى » قاپقاسى جىمەرك بىر آعاج نۇى آلدىنا توقتاب ، آرتقاراق قالغان قوناعن كوتىب آلدى .

سوڭيit بولار بارسى دا ئىلده گى شىكالى . مونداءى تورمشچىلارنى
كوبىنده موندى ئىتىل يوق .

ئەترىلى ئىياز روسييە گە ، ئويىنه قايتدى .
ئىشق .

يىگت ، ئوزنده بىر قووانو سىزب :

سزدە بونلهى « رەچەيدە گى » شىكىلى ! – دىب قويدى .

بو واقتدا حاتن باشنداءى شەلن آق ياولقا آلسدرى . آنڭ ياحشى
يۈوب ، ياحشى ئوتوكلهنگەن كولامە گى ئېچىنە تولى گەودەسى يەشنگەن ،
يۇزى دە شولاي ئوق تولى بولب ، بىر آزغۇن ئۆزۈنایپ كېتكەن ئىدى .

ئاكچى ئۆزىنىڭمى ، ئىياز ، ئەلمە ، بىر آز اىتم بار ، شۇنى آشاب ،
آندان سوڭ چەرىچەرسكىمى ؟

جىڭىگى ئېنلىدى مىن سىنەت احتىيار گىدا . تەھسەن ، نى ئىشلەتەسەن ؟
ئىكىيسن دە كېتىر . چەيندە ، آشىن دا .

ئول آرادا بولمادى ، بولمە گە قب – قىن ، سىبىكىلى يۈزلى تازاعنا بى
يىگت كىلب كردى – ئىزووشچىك سيف الله .

ئى ، ئۆزىزنىڭ كشى ئىكەن – لە ! مىن تاعى ، قوناق بار ، دىكەج .

قايدان كىلب چىدى ئىين ، ئىياز توعان ؟ ئەيدە ، توعان ، بىزنىڭ يانغا ؟
موندى بىر ئۆزىنى ئىشلەب ئۇتراست ؟ كامىلە جىڭىگەي ، قۇناعىنى بىز كە
يېرب تورىسىنى ؟ يىت ؟

– توقتا ، سيف الله ، حەزر مىن آڭا آش يېرمە كەچى ايدم . بىر آز آشاسن
ايندى . ئىسرىك سيف الله آڭا ئىرك يېرمەدى . ئىيازان ئۇرۇندا توتدى :
– ئەيدە ، بىزنىڭ ياندا آشارىنى !
– ئو ، يارار ايندى ، آلايسا .

قۇناقنى ئۇستەلەنەت نەق باشىينا ، بىوش قالمان ئۇرۇنعا ئۇرۇندا ئۇرۇندا .
مەجلسىدە كىلەر ، بىرىندهن باشقا بارسى دا ئىيازغا تائش يېكتەر ئىدى : آج
يَاڭاقنى قازاعنا يۈزلى يېكتىمەر ، كولەج چرايلى مولالاجان – قالچاقدا حزمەن
يېتكەن سالداتلار ھەم بىر يات سارى مېقلى گارمونچى .

ئۇستەلەدە گى تەرتىپلىك بەن ئىياز بىر قاراودانوق تائش بىلدى : بىرى
بۈشاعان ، ئىكەنچىسى باشلانب قولما ئاراقى شەھەرى ؟ ئىكەن سەقلارى ؟
تۈزلى بالق ، كەبستە ، قىيار ؟ حەزر ئۇرۇندا ئىتەر گە توروجى يوقلاعنى
ساماور ، چەنجىكىلەر ، پىچاقلار . . .

– يەڭىز ئەلى ! – دىدى سيف الله ، ھەر كەنڭ آدىنا آراقى سالب چىدى .

- بىرەرنى . پىلەمن آلدندان : حەزىز پىلەمن كېيىه . نىياز سىن ئەلى ماقتاب يورىسىڭ ئىكەن .

قۇناقلار ، ئىندى ئىچكەن كېشىلەر توسلى بولۇغىرىسىدە ، ياكى كىلوچىدەن ئوكايسىز لانب بولاسا كېرىشك ، ئىندەشمى تۈردىلەر .

- بە گز ! - دىدى ، ئىزۈوزچىك كوتە ايدى . ئېڭىشك موللاجان دىگەنى ، رومكەسەن قولىنى آلدى .

- بولغان ئىكەن . . . ئىسمىگىزنى ئونوتام ، قۇناق ، ئەيدە گز . - دىدى .

- يوق ، يوق - دىب قارادى نىياز : - مىندەن بولى !

- يوق ئىندى ، توعان ! آلاي بارب جىمىاي ئول . كوب تو گل - بىر آزىغا قىستاتو ئوزاققا سوزىلمادى ، بارسىدا بىر يولى ئىچب دە جىبەردىلەر .

نىيازانىڭ ياتىدا ئوتروجى يىگت ، كورشىسىنىڭ ئستوپكاسىنا قاراب قويىدى : « بولى ، دىگەن ئىدى دە ، ياحشووققىنا اورتلاغان ! »

سېف الله ، سو كىما قالماسقا تىرىش :

- منه ، منه ! - دىدى ، نىيازانىڭ آلدینا توزلى قىيار سوندى .

- بىه ، بىكە ئۇينامىسىز ؟ - دىسىدى ئىياز : - ئەله مىن سز كە مىشەبت

ايتىممى ؟

- سىن ئىندى - دىدى موللاجان : - بىزنىڭ ياندا ئوترساڭ ، تورى عنا ئوتىز . مىشەبت بولسا ، بىز سىنى چاقىرىپ دا كىرتىمىس ايدىك . حوجا ئىكىنچىكە قىستى باشلادى .

- يە گز ئەلى ، قۇناقلار ، تاعن بىرەرنى . پىلەمن حەزىز ئولڭىرە . ماروسە ، قى تام ، پاسكارى ، بازارلىرى ! ناسىپوت پىلەمن - تو . . .

- حازر ، نى تارابى ! - دىدى كورشى بولەمەدەن مارجا تاوشى (سيف الله ، بىر يىل ايندى ، دوس حاتونى بىلەن تورا ايدى)

بو يولى ئىستوپكالار جىككىلىرىك كوتەرلىدەلەر . پىلەمن دە كېلىپ جىتىدى . تەمەكى توتونى شولاي كوتەرلىگەن ئىدىمى ، شولبادان كوتەرلىگەن بولى شولاي ياسادبىمى ، نىياز ئوستەل ئوستەن ، قۇناقلارنىڭ يوزلەدن ، ئىشىك توبىنە آلارنىڭ « قزۇن » قاراب توروجى كامىلە جىككىگىنى - بارسندى ماڭور قۇمان ، بوقا پەرەوز گە چورنالغان توسلى كورە باشلادى .

آراقى آڭا قىيولق يىردى . كامىلە آذى كۆز آلدندى يىك ماڭور بىر حاتىن ايدى . اول، آڭا قاراب جىلمايا ، ئىچندهن آڭا رەحىمەت ئوقىسى ، تورىپ ، يېتىدەن ئوبەسى كېلىدى .

کورشیسینه قارادى :

- شولاي ، دىـَن ، يىكتىمر ١ يە ، نى حاـلار سوـئ ، شـلـهـرـ قـايـ تـيرـهـدـهـ ؟

- بـزـنـىـشـ شـشـ يـلـگـيـلىـ يـىـنـدىـ ٠٠٠ .

يىكتىمر قولينا گارمون آلدى :

- توـقـتاـ ، بـرـ آـزـ تـارـتـبـ جـيـهـ رـيـكـ ئـهـلىـ .

نيـيـازـ شـادـلـعـنـدانـ نـىـ شـلـهـرـ گـهـ بـلـمـهـدـىـ .

- منهـ بـوـ ئـشـ ئـارـىـ !

اوـيـنـچـىـ ، نـيـازـنـىـ يـارـاتـوـونـ بـلـگـەـنـ كـبـكـ ، ئـيـڭـىـلـكـ «ـبـالـمـيـشـكـىـنـ»ـ نـىـ ئـيـتـرـدـىـ . ئـىـنـدىـ مـاـتـورـ تـاقـماـقـ !ـ كـوـڭـانـىـ بـوشـ جـيـلـهـرـىـهـ ، تـعـلـانـبـ -
تعـلـانـبـ تـولاـ .

تـيـمـرـ ئـىـكـنـجـىـ كـوـيـگـەـ كـوـچـمـەـ كـيـچـىـ بـولـعـانـ ئـىـدـىـ دـهـ ، نـيـازـ آـنـدانـ
ئـوتـتـىـدـىـ :

- زـينـهـارـ ، توـقـتـاتـماـ ئـهـلىـ !ـ ئـوـينـاـ شـولـ كـوـينـىـ .

باـياـ جـرـلاـوجـىـ مـوـلـلاـجـانـ بـولـعـانـ ئـىـكـەـنـ -ـ هـامـانـ ئـىـشـكـ تـوبـنـدـهـ باـسـبـ تـورـوـچـىـ
كـامـيلـهـ آـبـستـاـيـ :

- يـهـ ، نـىـ قـارـابـ ئـوـتـراـسـلـ مـوـلـلاـجـانـ ، جـرـلاـبـ دـاـ جـيـهـرـ اـينـدىـ !ـ دـيدـىـ .

مولاجان كىنهت كنه ، نچكە تاوش بلهن بورون آدقلى جرلىدا باشладى :

ئوفا تاولادى يىك ، يورى آرسلان - كىك ؟

سو سىيمە گەن گوللەر كېك ، يورىز ، جانب ، كوب .

سو سىيمە گەن گوللەر كېك ...

• - ئىچ ! دىب جىيەردى نىياز . گارمون يىر گەن حىسەرنىڭ بارندىدا بىر يولي
سوپاھب يىرمە كچى بولدى . بىلسەلەر ئىدى ، آنڭ كوڭلى ئىندى باى حەزر !
« بالامىشكىن » ، « اىزپولدىن » ، « سالقۇن جىشىم » ، « يىكە ئەسما » -
تاتارنىڭ شول كويلەرنىدە نىياز آىرم بىر مۇڭ ، تاتار كوكىلىنىه ياقن بەيلەنوجى
آىرم بىر آهەن تابا ايدى .

منه قايدا بەختلى مىنوتلار : ئوپىرا كىدە كىرە كىمى ، دەولەت تىاترلار كىنڭ
جرچىلاردىدا - برسى ده ، برسى ده ...

موڭلى كوكە كېكلىلى گورلەب توروچى گارمون عنا ئوبىنالىسىندا ،
تونى بويى آنڭ ئىچىندهن بىر توقتامى كويلەر كەنە آعب تورسەن . دەھمەت
كامىلە جىڭگەسینە : قايدان تورى كىلدى ، نىيازنى بو دىنیاعا آلب كىلە
بلدى !

- دەھمەت دىدى يىكت . - ئوتىرىنىڭ گارموننىڭ بلهن !

اوينچى يىكتىش آرقاسن قاقدى .

- ئوينا تاعن ! سالقىن چىشىمەنى اوزن كويالارنى بلهسەن ؟
«قارا ئورمان» ئى ئوينا ، برسىن ده قىلدەمىرىجى ئوينا . . .

جرچى دا تو قاما مادى .

آق ايدلنك آرياعندا آق بوز آتلار سو تابى ؟

سو تابىما عاج ، ئولان قىمى ؟ يالىز باشلار بەم تابى .

يوققاعنا نىياز بوگن ئيرتەدەن يېرىلى ئىكەن ئىزەن :

موزىكا كىرەك بولغان ئىكەن آكىا ، موزىكا ! كويەرگەن كىرەك بولغان .
مولۇغا !

رەحમەت ، تاعى رەحەمەت كامىلە آبستايما !

ئول قايدا ئەلى ئۆزى . . . كورنى ؟

نىياز آنى كوررگە تەلب ، ئىكەنچى بولەگە جىدى .

آبستاي آندا سيفالەنڭ - حاتونى بەن بىرگە تەرىلەكالار جووا ئىدى .

- رەحەمەت ، جىكىڭى . . . - رەحەمەت اكىوبىدەن گارمون ئىشتىكەننم

يوق ئىدى .

- كىلسەن ، ئىشتىكەن بولر ئىدە . كىلمىسىڭ ، بارىپر مۇندادا قونب بولماش .

- بلەدم . . . واللاھى ، بلەدم . كىلىمى يورو وويھ ئوزمە ئو كىنە .

حاتون ، ئىشنى بىرگەچ ، سزغانغان تولى بله كەھرن سورىدى دە :

- چەى ئىچەسەن كىلەمى ؟ - دىدى .

- ئىچەم ، ئىچەم . . . مىن ، بىت ، ئەلى سېنىڭ بولەڭ فاتىحادا يېردىكە
ئولكىرمەدم .

كامىلە بەلیتە ئوستىندا قىناب ئوتروجى چەنگىنى آلب ، آنى ئۆز بولە سېنى
آلب كىرىدى .

نىيازدا آنڭ آرتىدان كىرگە آشىع ، ئۆزىدەن سوڭ ئىشكەننى يابدى .

- چو ، نىياز ! ئىكەن ياباسىڭ ، يابما ئىشكەننى !

- تۇن كىرە ، جىكىڭىم ! . . .

ئول يورى كىنە ، شايارغان بولب ، حاتوننى چىشكەن سىيا آلمىچى تولب
تۈرغان بله كىنە تورىدى .

- سەعەت ئىچە . . . دىكەن بولدى . تەرەزە توبىندا كىچكە سەعەت يانىدا
بارب :

- ئو - و ! - دىدى . - سەعەت ئونچى - مېڭا كېتەرگەدە واقت . . .

حويىر كېتەرگە ئورندا يوق ئىندى . بارىپر مۇندادا قونب بولماش .

- نیک بولماسن ، منه کاراواتدا یوقلا رسک .

- ئە سین نۇزىڭ قايدا ؟

نیاز آلدنداعی چەن بىرگەن نورتلا دىدا ، بىلشىرىمە گەن كېك كەنە ، حاتون
پانپىنا كىلب ئوتىرىدى .

- ئوح ، سین شايىن حاتون ! - دىدى . آذات قولندا ن تو تدى .

نەق شول واتىدا بولمە گە سيفالله كىلب كردى .

- سین نیک تاشلا دىڭ بىزنى ؟ ئەيدە ، تاعى بىرەرنى تو شودە بىزى ؟ ۰ ۰
پىلىمەن ئۆستىئە .

يا راتى سەعەتىدەن سوڭ ايندى مە جىلسەن قىزىمى دا كىتە باشلا دى .

گارمونچى ئۇيناوندان تو قىتادى ؟ جىرجى ئىسە يوز توبەن قابلانب يوقىما
كىتىدى .

نیداز ، كامىلە آبستايىڭ قوشۇسى بويىنچا ، آنڭ كاراوتىنا كىرب ياتدى .
لا كىن آنڭ كۈزلەرىنە يوقى كىرى ايدى .

اورتىڭ يۇمىشاقلىيى ، چارشاو ئېچىنگەن آولاق بولۇسى آنڭ كۈزىلە تورلى
نۇبلار سالدى . ئە كەر ئۇل ئۇيىلەنگەن بولسا دا ؛ كىچكە گەنە بولسا دا ، منه

شوۇڭ كېك بىر آولاق بولمەسى بولسا . . .

كىنەت ايشك آچىلدى دا ، بولمە گە كامىلە آبستايى كردى . ئۇل ، نىياز ئەن
تۇرا باشلاون كورگەج :

- يات ، يات ! - دىدى . - مىن شەم سوندرر گە گەنە كىدم . حەزر چىام
- جىڭىگى . . .

قوناق تاعۇن ياتدى . بېرەم بوجىن : قارندا تو يىدى . جان آزىعى دا نىندى
مول بولدى .

تىك آنڭ منه كەركەرە كىنەت سول ياعندا بىر تو شى جىلى ايدى . نىدر
سورى ايدى بىر تو شى ؟ نىدر جىشىمى ؟ آندا نەرسەنى در يوقىسىنۇ بار ايدى .
كوردشى بولمەلەر دەن تىلاق ئىشىتىلە باشلا دى .

... كىچ كىرسن .

تون تو گل ، قارا كەمەلىق سورومىنە ئە كىن - ئە كىن گەنە بويالب ، قايداندر تو -
شە تورغان كېك ، جەپىلە تورغان كىچ .

قارانعى تون - يوقى تو گل ؟ ياب - ياقتى ئۇيلا رعا دا هەم ئىشلەمە سىكەدە ايرك
لېرىمى تورغان كون - كون دىزدە تو گل - شولار ئەن ئېكىسىنەن آراسى - كىچ
كىرسن .

جەيگىسى دە هەم ياز باشنداعىسى دا تو گل، ئەنە شول، كورىنەمى، -
قزعلت - سارى كېكەن، قوروغان يافراقلار بەن باقچا يوللارنى، ئوراملارنى
توتروچى مانجورىيەنڭ ماتور، ياكىرسىز كوزگى كېلى -
نېياز شول واقىدا كوننەڭ عەسەبىيەتن، آزىز مەشەقەتن، كونىذىزگى
بودچولۇنى ئۇنۇ توجان .

بو گن ئول كونى بويى دىيەرالىك بىر نەرسە تويمىچى يوقلاغان. كامىلە
آستاي كىتىپ بىر گەن چەينى ئېچكەنە، سەعەت دورت ايدى ايندى .
كىچە گى قوناقلار بارىدا تارالغانلار. سيفالىه بەن حاتونى ئىشكە كىتكەز -
لەر.

كامىلە آستاي دا، بىر جىر گە كىلەر ئىلەسم بار، دىب جىب كىتدى .
شولاي ايت، ئەلى ئوت آئىماغان بولمەنچى شىعىرى قاراڭىلىعىدا، تلاق ئىچنده
يىكت بىر ئۇزى گەنە قالدى. تەرزە يانىنا كىاب، كوزگى كوننە سونۇون
قاىى باشلادى .

منە شول چاقدا آنڭ كوشلى، دوستىنا، سىرددەشىنە ھەم باشقىا بىرەو گەدە
آڭلانمى تورغان تىننە سوبلى باشلاى .
برىيازدا عنامنى! ھەر بىر كوشلۇش شوندى باشقىالارغا يات، چىت بولو -

جى بىر تلى بار .
نېيازغا ئىندى ئول نىلەر گەنە سوپەمەدى. آندان نىلەر گەنە سورامادى دا،
جاوابىز قالا تورغان نىندى گەنە سوئالا رىيرەدى .
لاكىن، منه حەزرگى كېكەن، ئول بىر واقىدا دا بىر نەرسە دە سورا ئاعانى
يوق ايدى .
ئەلى كىچەلى - بو گن گە . . . دورستىرە گى، ئوت كەن كېيچى گارمۇن
ئوانى باشلاعىدان آلب .
كۈن ئۆزغان ايندى. ئىشىز بولۇن، ئىكەنەك، آقچا يوقلقنى بىلدىر ب
توروجى كونىذ تو گل، كېيچى ايندى حەزر .
يىكتەڭ قولاق تربىدە تاعن كىچە گى گارمۇن - جى تاوشى ئىشتەگە .
دى بولدى .
ئە كۆكەر گەنە، آنڭ سول ياعندا نەرسە در ھامان جىلى دا جىلى .
باشلاندى! ساعنۇ، ئۆزلىب - ئۆزلىب ئىلەنى ساعنۇ !
بولاى، يالعز قالب، ئۇيغا تىرەنرەك كرو چىدان دا قىقلى ئېكەن :
ئۇز كىنڭ كەلگەڭنى بەسىڭ .
منە تاعى سوز: سوڭ ايندى شوندى زور يىكت ئۇزنى ئۇزى بامەسىن ،

ئىميش ! بلمه گەن شول ! كوب كشى ، يىت ، ئوزن ئوزى تانرىغا واقت تابا
آميدىچى دنيا قووب يورى .

«مېن كم ؟» دىدى نياز . «بر يەش يىكتى . مېنى آڭلى بر تاتار يىكتى»
زىيالى ، دىلەر . مېن - مېللەت ، حالتقا حزمەت ئىتەر كە آشقۇچى . مېن
شىعرلەر يازام . . . ئە ئوزم «مېللەت» قىلارن يارالىم . شىعرلەرمنىڭ كوبسى
لودمىلالار، ليدىلالار، آنالارغا باعشلانغان . . .

حەترىنه يەشلەر مە جلسىدەن سوڭ راما زانفقا سوپىلە گەن سوزلەرى كېلە -
دە . «مېن آڭلا تاتار قىلارن حورلادم . آلارنى جانسزلەر، تلسزلەر،
دېيدم . . ئويانا باشلاغان ئىكىنچى نياز ، بەيلەنر ئوجن شونى عنالى كوتىكەن
شىكالى :

- «ئە، جانسزلارمى، تلسزلەرى - ؟ دىدى . - ئوقى كېچە كى گەزىتىڭ .
نى !

يىكتى كەسىنەن ناچار كەعەز كە باشلاغان تاتارچا بر گەزىت چىماردى .
(بو آڭلا روسييەدەن، حەزر ايندى پارتىيادا ئىلەرچى آنىڭ بىر اىبىدەشى
جىيەر گەن «قىز سوز» گەزىتى ايدى)

ئوزى حەرنىدەش بالەن سىزب قويغان بر جىرن تاعى ئوقب چىدى :

«قاتاي» آولندا بەرخندەل ئىسمىلى قز ، مىحىب ئىسمىلى يىكتى سوپىب ،
سوپىگەن كورە آميدىچى قايىرەب ، جىرى - جىرى ئولدى . «ئىرى توز ،
آولندا بىر قز سوپىو قايىسىندان عاقىلدا ئازدى .

«ياناپاي» آولندا زىيەت ئىسمىلى قىزنىڭ دا حالى قزغانچ - سوپىگەن شەنەن
آيرب ، سوپىمە گەن يىكتىكە يېرىدىلەر . . .

«تلسزلەرى بولار ؟ جانسزلارمى ؟ ليدىلالار، لودمىلالار، ناتاشلار بولاردان
آرتقى ؟»

ئىكىنچى بولنكەن نىيازنىڭ الـكىكىسى ، ئوزن ئوزى هوجومدەن ساقلارغا
تەلب :

- يوق .. گولىوزملەر، بەرخندەلەر، زولاحە يېرەلەر - آلار جانلىلار .
آلار بىرەودەن دە كىم توڭل ، آلار مېن ئوجىن بارندان آرتق . . . بىر كون
جانسزلار، دىب منه قالا قىزلارن ، «توشاشلار» نى ئەيتىكەن ايدم . مېن
شولارنى ، سانىدەلەر ، عەيشەلەر ، ئەمینەلەر كېتكەن «توشاشلارنى
ئەيتىم . آول قىزلارنى مېن قاراشم باشقاقاجا . . .»

يىكتى كاراوتقا اوترىپ ، آرقاسىن ئىستىناعا تىرىدى .

آنڭ كۆز آلدىنا ، - مفتوحەلەر، گولىوزملەر، زىيەتەلەر، فاتىمالار ، عەينى

كماللار، اسمالار، ساحيب جماللار، قىحرانلىرى ئەنيلهار، وەلىلەز، عينالدىنلەر، سيفالدىنلەر، احمدلەر، نورىلار، سادرلار، كەريملەر بلهن قايناب توروچى جىيونلار، توپلار، سابان توپلارى، اومىھەلەر، بەيرەملەز؛ آلانڭىز جىرى - جىرى پىچەن چابولارى؛ نوراق ئورولارى، ئوينلارى، جىلارى كېلىپ تىزلىدەر.

شولاي، بۇتن ئىلى؛ مەلەرچە چاقىرم يراقدا قالغان سوپكلى ئىلىنىڭ تۈرەشى، كىنو مانزارالارى كېك، يىگىنىڭ كوز آلدندان ئوزا باشدىلار. تزىلە بارالار - ئوزا بارالار...

نېھايەت، (بۇلمەدە نورامدا قاراڭىيى ايدى ئىندى)، ئىندىدەر قاپقاڭار آچلىغان توسلى بولب كىتىدى دە، سوڭى كورنىش، سەرى بىر دەسم كېك، يىگىنى ئوزىنە تارتىدى.

ئېترىشك، نىياز ئوتىغان ئورتى سيفالى ئىنلىرى ئىلبى كىتىدىلەر - ئول قوزعالغاندای بولدى.

ئىزووزچىك آڭا آرقاسى بلهن تەرەزە توينە كىتاب ئوتىدى دا، قولندا - عى چېر قىسى بلهن آتلارنى قىنى باشلادى. بىر آزدان اول، آرتىنا ئەيلەنب قارادى دا:

- تور! - دىدى. نىيازىڭ يائىندا تاعن بىرە بار كېك بولدى. ئول، يىگىنىڭ قولندان توبى، آغا، زور بىر مانارا اعا كورسەتدى. كورسەتۈچى - بويوك «قوشلاوج» يەتىمى شاعير عبدالله محمد عاريف اوعلى توقاي، ئىميش.

مانارانىڭ باشىدا زىز - زىز تىگرمن قاناتلارى ئەيلەنەلەر... توگل، تىگرمن قاناتلارى توگل - قوش، قارا قوش قاناتلارى. اول، مانارانىڭ باشىدا اوچب كىتەرگەمى، ئەللە قونا آلمىچى، شولاي تالپىنا ايدى. يوق، يوق، قوشدا توگل، يىك يەمسىز بىر باش ئىكەن. حائىن شاهىلى باشى. قانات توسلى بولب كورنگەن نەرسەلەر - آنڭىز يەمسىز قولاقلارى. ئەنە ئىوان! ئىوان گروزنى. ئول ساتلىغان تاتار حانينا نىدر ئېتىدى - شاهىلى قولندا اوت كورنىدى. مانارانىڭ بىر كىرتەچى ئۆستىنە يىك گۈزەل بىر حاتون كىباب باسىرى. كورنشنى قوبىي توتىن قابلادى. توتىن تارالماج، بازار كورنىدى. بىر كىبىت آلدندى، آياقلارنى بوكەلب، نىندىدەر كىشى ئوتىغان. ئول، يىك قاتى قىچقرب، بىر كولدى. بارماقى بلهن نەرسە گەدر تورتىپ كورسەتدى. آنڭ قولندا كىتاب، ئىميش.

كتاب - « ثبات العاجزان » ئيمش. بو كشى، تاعن بىر مەرتەبە يىك قىچقرب،
كولگەن ايدى، ساۋالى توшиб كىتدى - ئە... بو... تىگى، كم... اول
توگل، آرتىست عبدالله كارىيف ئىكەن !

اوڭورنىدۇ . تاعى توتن . توتنى ؟ يوق، توتن ؟ ئەمە كى
توتونى ئېچىنە كارتاتا ئوينىلار . يازوجىلار، شاعيرلەر ... آرا-ا آقلى قاراشلى
ۋاتىج ئەمير حاندا . توقتا ... بىرسى تىگى، قىز كارتاتا ئوتدرغان موستافىما
موللا توگلىمى ؟

بو توقاينىڭ نوھىرى، ئىميش . ئەنە ئۆزى دە . يوتىكىرە ...

ئەنە بىر يورت . قابقا توپىنە شىھاب حەزىزەت باسب تورا . قەيىم ناسىرى دا
شوندا، ئىميش ... بونى بو ؟ ئۇنى - توشمى ؟

ئۇ - و ! ئەنە ئۇت ! تاعن ئۇت . ئەنە ئىشىچىلەر . حاتىن - قز !
سالدىتلىر . شەكرتەر . توركىم - توركىم موللالار . تاعن سالدىتلىر . ئەنە^و
واحىدە ... تاتار سالدىتلىرى . آقلار - قىللار . تاعى توتون . تاعى ئۇت .
تاعن مانارا . تاعى - قولاقلار . آى - يولىدز . ئوراق - چوڭچ . ئۇت
ئوراملاarda . ئۇت تەرەزەلەرددە . يالقىن كىشىلەر ئوستىتىدە . يەشلى - قىللە .
آق - قىز . قىز - آق . تاعى ئۇت . ئۇت توگل، قان !

بورتىلار زاودىلار، فابرىيكلار ... تاعى مانارا .
ئەنە، (توتون تارالدى) - بوتن شەھەر، بوتن بەختىز قالا .

آور بىر حەستەلك ساتاشۇرى بىلەن كورنگەن توسلى گەنە، كوز آلدینا
كېلىپ باسقان مانارا، كىتابلاردا يازاب، تىللەردە سوپەلەنەپ ئوروجى ئەيپل
ماناراسى توگل، - موڭلى، سويعېيكە ماناراسى؟ بوتن شەھەر كورنىشى دە
جيھەاتنىڭ پايتەحتى پارىز يەيسە لوندن، نیويورق دا توگل؛ كورنگەن بوتن
مانزارا - قازان، نىيازى ئەدىيەت آرقىغا ئاتىش بولغان، تاتارنىڭ باش
قالاسى قازان ايدى .

كورشى بولمەدەن قارلققان تاوش ئىشتىلىدۇ:
- نىياز، باش تۈزەتمەيىسىڭىم ؟

حارىين . يىل : ٢٤ - ١٩٢٣

آندا، قاراڭيىدا تەرەزە ياندا مختارفقا آرقاسى بىلەن بىر حائىن باسب تورا
ئىدى.

جلى ئىدى.

مختارف آنىڭ آياق توبىنده ياتقان چىتى قوشماغان چومادان ھەم گەزىت
كەعەزىزەن جورناعان توينچىكلەر گە قارادى ھەم تىز گەنە ئەيتىر گە ئولگىرىدى:
— يە، نى ئىشلەب توراسىز ئىندى؟! مىن ئىز و وزچىكىنى كوبىدەن چاقىرىدە.
و ئەللە يو عيسا مىنى شايىرب سوپىلى، دىب ئۇلىسزى؟ كۆز يەشلەرى مىنى
جيڭىھە آلماسلار. مېيم بىزى ئەيتۈرم - سوڭى مەرتەبە ئەيتۈرم.
چاتىنىڭ چوقراق شىيكىلىلى تىك تورۇوى مختارف نىڭ ئىزاسىن كېيتىرىدى.
شوڭار كورە ئول، (مونى ئوزى دە كوتە، گەن ئىدى ھەم ھۇنى ئوجىن
ئۇزى دە سوڭىنى ئويالب اوردى) قاچاندر، كوب يەلار ئەلك ئولگەن آناسى
ئەيتىمىشلى، ئىسىرك روس شىيكىلى، ئورتاسىندان يو عارى بىر نوتا بىلەن نچىكەرب
كېتكەن قالن تاوش بىلەن قىچقىرپ جىيەردى:
— ئىشتەسزى؟!

بۇ - آنىڭ حاتىنىڭ يورە گى آرقلى ئوتىكەزىر گە تەلە گەن ئوعى ئىدى. لَاكىن
ئۇول توز بارب تىمەن توسلى بولدى. گۇيا مختارف آنىڭ آنا ئىلندە توگل،
ئۇز آنانلىنده، تاتارچا سولى، شوڭا كورەدە، ئىمەش، آنىڭ بىر سو زى دە

ئوراڭلار.

مختارف، مىچ آوزىنَا ئىيلب، تەمە كى قابزىدى.

آندا، مىچ ئىچنە ئوتلى كومىر شاقىماقلالارى يالتراب ياتا ئىدىلەر. نچىكە بىللى
كىسى، چىت ئىتب، ئىكىكە آيرلدى. ئوچقىلار، ماتور يولىز كېتكەلەرى
شىكىلى، چىتكە آتلەدىلار.

آوزىنداڭ چققان توتىن كوبىكەرنىدە ئۇزىنىڭ ئوپلارنىن كورۇ - مختارف
ياراتقان ئىشلەرنىڭ بىرسى ئىدى. بۇ يۈلى ئىسە ئول تەرەزە پىلاسینا،
دورستىرە كى تەرەزە پەردىسىنە، آنداعى قاراڭىلىق سوردومىنى بويالا
باشلاغان جىيرچقىلارغا قارادى. آلار آكى شونى ئەيتدىلەر: «نى ئىشلەب
توراسىڭ ئىندى؟ تىززەك! شۇندى مىنوتدا، بىر نەرسەدە بولماغان شىكىلى،
تىچلاپ تەمە كى قابزىرغا يارىمى سوڭ؟ تىز بول - مىنوت قاچا!»

لَاكىن «مىنوت قاچمادى»: مختارف، تەمە كىسىن پوچماققا تابا تاشلادى دا،
ئۇتۇزغا ياقلاغان ھەم كوبىدەن قىلماغان يوزىنە آچو شەولەسى آلب، كورشى
بولىمە كە ئىشك آچدى.

حاتن آنڭ تاوشى، سوز ئېتىشىدەن آڭلادى - بۇ، چىلابدا، ئىككى يىلىق
ماتور بىر تورمىشنىڭ كوتلەمە گەن آحرى، آحشامى ئىدى. لَاكىن توب سەبب
يىك يات ئىدى: كر بۇوۇ، بولمەدە كى تەرىپىسىزلىكىنى كورەسى كېلىمى،
ئىمش! شوڭا كورە ئوزى ياراتقان ھەم آنڭ ئۆزىن يارا توچى ئىككى يىلىق؛
ئىدەشن قۇوالارغا ئويلاغان!

توبىنده ئىسە، سەبەپلەر بىر آز تىرەنرەك، «قارتراق» ئىدىلەر.
محتارف كوكىلىنىڭ آلار بىر گەن كىنە تومادىلار. تۈل ئويلاغانجا، آنڭ
تورمىشى - (ئىككى يىل نېچكى كىنە ماتور ئۆزماسن) بۇوالانغان، آعوندان
توقتاعان تورمىش؟ ھەم بۇ بۇۋادا - حاتن ئىدى.
گويا شول حاتن، محتارف آلدنداعى بۇتن ئەقلارنى تومالاپ، يول قابلاپ
توردا ئىدى.

آينرعا تەلەمە گەن ئىسرەك شىكىلى، تۈل تاعن ئېتىر كە آشقدى:
- بىر مىنۇت تورما! يالۇنمادا، بىر نەرسەدە سورامادا مىنەن! آرازىدا بۇتن
نەرسە بىتدى - آڭلادىرىمى؟
ئىككى يىلىق «سەين» نى «سز» ئىنەسینە الوشدەر و محتارف قا لەززەت يىرىدى.
ئەيتىرىنىڭ ئەتكەن، كەلەرىنە، تۇتىپ، ئاش كىسە كەلەرى آلب كەن دە،
شولار بىلەن حاتن ئەتكەن جانن قىزى ئىدى.

آڭلانمى ئىدى.

آلار ئىككى يىل بىر كە توردىلار. يارا تىشىلار. بىر گەن كونلەرى بولىن تورمىش
كىرىنە بويالىمادى؛ بولوتىز بولدى؛ كوك يوزى ھەر واقت آياز ئىدى.
تىك منه بىر گەن كوتلەمە گەن دەن ئىر، زور آچو بىلەن قايىت كەردى دە، حاتنى
قووالى باشلادى.

ئىسرەك تو گل ئىدى.

لَاكىن بۇتلەرى باشقىا بىر كىشى ئىدى. حاتن ئىككى يىل ئېجىنە، شوندى ئوسال
ئىتىرىپ، آنى بىرنىچى مەرتەبە كوردى.

تۈل، سەبەپلەرن سوزاعاج، محتارف، يۈرەك چىرىلى كىشى شىكىلى،
جاواب يىرىدى.

- تويىدم! - منه سەبب. آيرلشو ئوجن، سىنى كەن بىلەن بولسادا بىر كە توتۇ
شىكىلى، زور سەبەپلەر كېرىكە كەن تورغاندر، بىت... بىز، بىت، نىكاح بىلەن
بەيلەنە گەن. توتىقىدا، تورا باشلادق. ئىككى يىل ئۆزاعاج، مىن، توتامدا،
ئەيتىم: آرتق بىر كە توررۇغا ئەميم! يالعز، حر، ئىر كەن قالارغا تلىيم.
منه حەزر، ئىككى كولمە گەڭىنى كېيىپ، كر بۇوڭنى، بولمەدە كى
تەرىپىسىزلىكىنى، يوز ڭنى، كۆزلەر ڭنى - بىرىن دە كورەسىم كېلىمى. كېت!

حاتن آبدراونڭ چىكىنه جىتدى .
 - سولۇ، جانم، نى ئوچن بىو؟ ئىچىماسام، شۇنىي عنالى بىلب كېيتىم،
 بىو مىنوتدا ئىشىك شاقاقداتىيلار .
 - ئەن ئىز و وزچىك دا كىلدى. تىز زەرك كىشكەز . - دىدى مىختارف .

ئىز و وزچىك ئورنىنا ئىشكەن بىر ئەن بىلەن حاتن كىلب كردىلەر .
 - عافو ئىتەسىز، سىزدەمى بولمە يېرىلە؟
 - ئىسى. رەحيم ئىتەسىز . - دىدى مىختارف . ئول كىلوچىلەرنى ئوچنىي
 بولمە كە ئۆزدەرى .
 آلار ئوز آرا تاتارچا سوپەلەشە ئىدىلەر . حاتن، ئىيدەشى بولمەنڭ تورىنە
 تابا ئۈزۈعاج، مىختارف قارادىدا، ئىرى يانىنا بارب :
 - احمد، قارا ئەلى مىن بى ئەندىنى تائىم، بوعاى . - دىدى ٩٥م، شۇنى
 ئەيتىپ بىردى - بىرمهس، فاتىر حوجاسىنا سوئال يېرىدى :
 - عەفو ئىشكەز، ئەلە سىز...
 - سىز... وقىھى؟

..... كىمنازىيەدە ئوقۇچىلار كېچەسى . ٧ نىچى عىنوار .
 موزىكا. ما زور كا. ئوقۇچى توناش ھەم يېڭىلەر بىلەن تورلى سىتىپ بولمەلەرى

• حاتن آرتق تورودان فايىدا يوقلىقنى آڭلادى. يالىنى، عەفو ئوتتىو
 (نى ئوچن؟)، سوپەلەرن تەكرا لالۇنى كېيرە كىسىمەدى .
 جىسنا باشلادى . - بى مىختارف ئىچ آجووينا تاعن بىر زەھەر ئامىچى ئوستەدى :
 ئىكە ئىز كىتە؟ ئىكە يالىنى؟

بو مىنوتدا ئىر كوڭلى بورانلى قىشقى تون بىلەن بىر ئىدى : قاراڭى
 ئىدى آندا . كوياكىچكە - كېچىكىنه گىنە شايتان بالالارى ھەم قورچاق
 فرشتەلەر شول تون ئىچنە ئىز عشا ئىدىلەر .

شايتان بالالارينىڭ بىرسى آوزن آچدى : « كىتە . ئوييلا تاعن دا بىز
 آجىراق سوز . ئىشكەن چەققان واقتداغا شوناڭ بىلەن حاتتاڭ كوڭلىنىه
 قادارسىڭ!»

« قورچاق فەرشتە، رەنجۇون بلدردى : «نى ئوچن؟ ئىكى يىل بويى سېڭىڭا
 باخشى تورمىش ياساب تورروى ئوچنى؟ رەحىم ئەڭى؟»

مىختارف سوئى تاوشنى تىڭلارعا تەھەدى : كوڭلى يومشارب كېشىپ،
 آپرلو نىڭ زېنە قو لمان بارلىق پلانلارينىڭ جىمەلۇوندەن قورقىدى .

« آينى» با لاعانى : بىتنى عەبرەتن جىيىب، قىچىرىدى عنالى توڭىل، ئىرس
 پاسالما ئىتنىلەر بىلەن آقرب جىيەردى :

ـ يو عال حەزىز، ئىزدەك يو عال!

بولمه گز بر آز کچره ک ئىكەن . . . رەحىم ئىستىگز بىز گە، چەرى
ئىچار گە . بىز « آزا » عا تو شدك . سوپەلەش بۇتىر بىز، ئوتىكەنسى
سوپەلەربىز .

— ئىيده كېتكەك - كىچكە قالابز . - دىدى آنىڭ ئىرى .

محتارف، آلانى ئوزاتب، ياكادان ئويگە كر گەندە، چىلاپدا، قاراڭى
ئىدى ئىندى . تەردەلەر دەن كۆزگى يوش كېچ قاراب تورا ئىدى .

محتارف نىڭ حاتونى، ئىرى كېلۈچىلەر گە بولمه كورسەتكەن چاقىدا، ئوز
بولمه سىنە ئوت آغان، آنى، ئوزىنىڭ يوزن ھەم ئىدەندە ياتقان ئەپسىر لەرنى
آچق كورسەتلەك ئىتب، ياقتىرقان ئىدى .

ئىر، حاتونعا قارامىس ئوچن، بايا تەمەكى تارتقان بولمه گە ئوزدى .
تاعن تارتى باشلادى . آنىڭ آوزىنان بىر - بىر آرتلى چىپ قاچقان توتن
كوبكەلەرى تو شەمگە يابشىپ، بولت ياسادىلار .

ئىكى يالق تورمىشنى سونعى دەشىدە بىر مېنۇتدا ئوزەر ئوچن، يات بىر
 يول سايلاغان ئىر ئوپلاماسقا، زېھن بىر نەرسە بلەن دە بەيلەندەسکە تىشا ئىدى .
دەگەر، حاتىن چىپ كىتكەنچى، منه شول بولمه دە تورسا، آڭا قاراماسا،
ئوزا ئىندى؟ بته . تېك قاراماسقا عنا كېرەك»

ئوزن كارىدور پوچما عندا كېيوسکى . محتارف ئوچن ئول كېيىو سك
تو گل - بەحت ئوياسى : آندا يىتلەرى آلمالانغان رقىيە ئوتىرا . يالعزى عنا .
برەودە يوق . محتارف آنىڭ يائىنا بارا . ئىچكە كىرە . - « مىن سىنى سوپەم ! »
رقىيە - : « مىن دە ! » تېك تەملى ئوبىو . . .

موڭا ئىندى ئون يىل ئوزغان بولوعا قارامىچى، محتارف اول روسييە دە
بولب ئوزغان كىچەنى سىكوند ئىچنە كىز آلدەن ئەنلىكىتىرىدى . بىرسىن دە
ئوشماغان . تېك منه رقىيە كە ٧ نىچى عىنوار، رقىيەسى تو گل: قارتىا
باشلاغان ؟ توپاس قىنا بىر حاتىن بولب بارا . . .

- تانو شەعز، مىسىم ئىرم . - دىدى حەزرگى رقىيە . سىر راشا باشلادى:
- سىز ئىچك يېرىدە ؟ كوبىدە ئىمى ؟ كورشىمە كەنىزگە ئىچە يىل، بىت،
ئىندى . . . ئوپەند گزى ؟

محتارف جاواب قىنا يىرب توردى . ئوزى هىچ بىر سوپال دە يېرىمەدى ھەم
سورا شەعادا تەمەدى . بىر ئوچراشىو، نى چىاقلى كوتلىمە كەن بولسادا،
آنڭ كوكىلەنە تېرەن ياتارلىق بىر نەرسە دە كېتىمىدى .

رقىه ھامان سوپىلى ئىدى :
- بىز جارىنىدە ئوزشلى عنا تو قىقادق . يېرىدە بىر ئىكى آى تور ماچى بولابز .

اول بولمه بولاب ، يورگه توتندي .
 شول مينوتدا ئىز وزچىك تەرەزە چىيرتىدى . مىحتارف آنىڭ بولمه كە
 كروون ، حاتوننىڭ قوشۇوی بوينچا ، ئەپرلەرنى آلب چىب كېتۈن ، نقلاب
 يابارعا ئولگرمە گەن ئىشىك ياندان چىتكەرەك كېتب ، تىڭلاپ توردى .
 آذى ئويينا كىلىدى : - «ئەلە مىن دە ، چىب ، ئەپرلەرنى كوتەرسىممى ؟ »
 بول «قورچاق شايىتاتىڭ» ، آچوون قابارتىدى : «شول عنا قالغان ! شاب ، ئىتب ،
 ئىشىكىنى ياب دا ، تىك كەن تور ئىندى ! »
 توقة ، ئول ، يىت ، ئەلى ، حاتونينا ، دىب ئەزىزلىك گەن آقچانى يىرگە
 فوتقان !
 مىحتارف ، كىسىنە قولان تعب ، ئىشىكىنى گەن آقچان ئىدى ، كوزلەرى
 آل كولمەك ئوستىنە سىيلگەن ئورلۇclarنى كوردىلەر : «تالاق» ئىتلەگەن
 حاتون ، ئورامعا كىلى كولمە گىندهن چىب كىتەرگە تەمیچى بولسا كېرەك ،
 ئوستىنە كىلى ئىكىنچىگە ، چەچەك ئورلۇclarى شىكللى ، واق قنا
 بىزەكلى آل كولمە كە آشىرعان ئىدى . مىحتارف نىڭ ئىشك ياراتقان
 كولمە كىلى ئىكىنچىگە ئىنى ئىدى !

برى قات كورووندە آذى حاتونى شول كولمە گىندهن ئىدى ، يىت !
 دورس ، حەزر ئىسکەر گەن ئىدى ئىنى ئول . شولاي بولسادا ، مىحتارف

حاتونن شول كولمە كىمن كورونى يىك ياراتا ئىدى : آڭلا بول كولمە كىنىڭ
 بىزە كەرى - ئورلۇclar ئوحشى ئىدىلەر .

حاتون ، آڭلا كوتەرلەپ ، قارامادى ، قولينا شەلن آلدى . يابندى . تىك ،
 كەعەز گە چورنالغان بىر توپىنچىنى آلب ، ئىشىكىنى چىبا باشلاعاندالاعنى ،
 ئەلى هامان بىر ئورندا باسب توروجى مىحتارف قا تابا ئەيمەنب ، تاتارچا بەلە
 تورغان بىردهن بىر سوزن ئەيتىدى :
 - ساو بول !

- آ ، مىنم تو گەرك بەختم ! - دىب جاواب قايتاردى مىحتارف . ياكىاعنا
 قولالغان تورمىشنى ، كولمەك ئوستىنە چەچەلگەن ئورلۇclarنى ، بارسن بىر گە
 جىبيب ، قولچاعىنا آلدى .
 ئوبىدى آلارنى .

ئىشك ئىلگەن كۆكە كە ئەلەرنى ؛ كولمەك جىڭلەرنى ئەلەرنى .
 آندان سوڭ - تاعى قالغان ئىكەن ئەلى كىپكەر ئىچىنە كوماگەن ئىكى زەنگەر
 ئورلۇق ، بەحت ئورلۇclarى - آلارنى ئوبىدى .

تو گەل ئۇن يىل ئەوەم ، كىوسكىداعى ئوبىو نىنى ئەملى بولسا ، بول
 ئوبولەر - پاوزلانغان ، آداشقان كۆڭلەن ئوكىنۋەرىدى ، گويا ، شولايوق .

لازدهلى هم تاڭلى ئىدېلەر .

ئىز و وزچىك چوماداتى كىرى آلب كردى .

۱۹۲۴

ملتقى حيكيه .

ئىدە شم يوقلا عان ، مىن چو ما دانم ئوستىنه « تاياب » قىتا تورغانمن ،
شولاي ئىتب ، واقيعه يىك آچق ، بز ، « بالقلار » ئىستا نسا سىدا توشبقا .
لرعا تىيشلى يىكتىلەر ، « بالقلار » ندا ، « قارماقلار » ندا ، « سابلارن » دا
نۇزب كىتكەنمز .

قتاي - كونىجىش تىمر يولىدا « بالقلار » ئىسملى ئستانسا يوق هم بولما .
عandlerدا ئوقوجىنى ، مانجورىيە حەريتاسىدان يوق نەرسەنى ئىزلىتىپ ، مەشە .
قەتلەمەس ئوچن ، رەحيم ايتگىز ، آشىعج رەوشىدە تاعن بر جومە : بز يىلىتىلەر .
نى ، ئىشتۇرمىز گە كودە ، ياتىدا كچكىنە گە ، بالقلى كوللەرى بولغان بر ئىستا
ساعا چاقلى عنا آغان ئىدك .

سەفر بز دەن مەقسات دا ئىكىيزنىڭ دە بالا واقبىز دان بىرلى ياراتىپ كىلىگەن
بالق توتوعنا بولب ، آنڭ سەياسەتىدەن بوتناھى يراق تورغانلىقىن بىلدەر ئوچن ،
يانبىزدا ئوزن - ئوزن قارماق سابلار يىنڭ دا بولۇوي ئىسکە توشرلىسە ، جىتەر ،
دېب ئوپلىم .

پويزد، بىنىڭ مەجبورى ئويانوبىزدان سولىك، كوب واقت ئوزمىچى، توقتا -
عاچدا، كاندوكتىر بىنى، تورتكەلى - تورتكەلى، ئىكىنچى ئستانساغا توشر -
گەن چاقدا، ياكىاعنا حەتر گە آنغان قارماق ساپلارىنىڭ برسى، حەير سىز بىر
فال ئولا راق، ئىشكەنلىك قىلىپ، ئىكىيگە سىندى .
تون؟ كوكىدەن، بىر توقاتامى، سو آعب تورا، ئەيتىرىسىك، يائىغۇر ياومى،
نوستېز گە دىيىكىز قويلا ئىدى .
ئوڭان كشى بولسا، موڭا چاقلى ئىندى، بالقلارنىدا توتب، شولپا سندا
ئىچب ئولگەن بولر ئىدى . يىكىرەك يراق كېتكەنبىز . سيندە شول ...
ئىيدەش، نى بولسادا، بولدى، كەنلىق عەبىي كوبىرەك بولو تورندا قىچقىر -
شب تورمۇق، بىر تەولىكسىز كىرى كىتەرگە پويزد يوق - نى ئىشلىيىز، قايىدا
قونابىز؟ - دىدم .

بەحتىزلىكى ئورتاقلالىشعا تەمىچى توروجى « بالقىجم » :
- قادالب كىت! - دىدى .

يارى ئەاي شول چاقدا يانبىغا قولينا فانار توتقان بىر « نەرسە » كىلب
جىتىدى . ئول :
- سىز گە قونارعا ئورن كىرە كىمى؟ ئەيلدە گىز - دىب، بىزنى آلب كىتمەسە،
بەلكى مېيم باشىمما آچواي ئىيدەشمنىڭ قارعشى دا توشهر، ئىكىبىزدە بويوش،

سولى تون ئىچنده « قادالغان » دا بولار ئىدىك .
« فانار » نى آدان جىيەرب، ئوزبىز بىر - بىر آرتلى ئانڭ آرتىدان كىتىدك .
- بىر لەرگە، دىنيا ياراتلىغان يىرىلى، تاتار آياعى باسماعاندۇ .
 يولداشم « آوزمنى قابلادى » :
ئەچنۇز؟ سوبوتاي بازىلار؟ آلار، باسوعدا توگل، تابتا عانلاردا! « مىن
سىكىڭا، منه ئوزبىز شىكىللەي، حەزرگى تاتار لارنى ئەيتەم، ئە سىن مىكىماز .
مولالار حاقىدا سوپىلىسىك، دىب جاواب يىرمە كچى ئىدمە، ئىندەشمەدم : چىت
ئىللەردە بىرگەرەك بولغان ياخشى . يىكىرەك كەدە، ئىيدەشم كېك، ئىلها منى تاتار
تارىخندان آلساق، بىر لەتكەن كىرە كىلگە ئوزنەن ئوزى كىلب چعا، يىت .
« فانار » بىر يورتىڭ آلدىنا توقتاب، تەرەزەسەن قاقدى .
ئىڭ ئىلە ئىلە ئەندا سولىك، ئوى ئىشكەن آچب، بىر كشى كىلب چىدى .
« كاروان باشىز »، آنڭ بىلەن سوپىلەشكەچ، بىزنى ئىچكە آلب كەردىلەر .
كرووبىزدە بولدى، قارشىز داعى ئىكىنچى يابق ئىشكەن ئەچب، يە يەش، آلمَا
شىكىللەي بىر قز آتلب چىدى .
- ئەتى كم بار؟ ئىكە ئىلە ئورە؟
ئول، تاعى نىدر ئەيتە كچى ئىدىدە، بىرە آلمادى . چونكى آنڭ قارشىدا
باسب توروجى بىز، « جىيەن » يولچىلار، ئىكىبىزدە آنڭ سوئالىنە قارشى

جانلى جاوابلار ئىدك ئىندى .

ئول ئىڭ ئاك توب - تورى مىڭا قارادى . مين بو قاراشنى ئىيدىشىنىڭ يەشل كوزلەرنە كوجىرىم . سوڭىسى آنى مىڭا كېرى قايتاردى - « ئەتى ! - تا - تار قىزى ؟ »

مین، بىزنى آلب كروچىگە قاراب :

- سز تاتا ... مسلماڭلار آحرسى ؟ - دىپ كنه آوزمنى آچقان ئىدم، آتاى - قىزلى ئىكىسى ده كىنەت ياقىرپ كىتدىلەر .

يۇوش بولساقا، « بىزنى توڭل ! » دىپ ئىكىنچى بولمه گە آلب كردىلەر .

آندا شurm تولى روس قىزلارى، يىگتىلەر بىلەر، جراپلار، ئېتىرسىڭ، ئىستاز .

سادا توروقچىلارنىڭ بارسى دا، ياكىرداڭ قاچب، شوندا جىلىغانلار ئىدى .

آرادا بىزنىڭ كېك « يۇوش » يىگتىلەر بار ئىدى . قوناڭلار بىلەن تانشىرىپ چققاچ، بىزنى ده بىر آز « كىيدىرپ » آلدىلار .

توتاش بىزنى آناسينا تەقدىم ئىتدى . بو - تشقى قىياۋەتى بىلەن روسلاشقاڭ،

يۇزى بىلەن « مارجا » عا ئوشاعان تاتار حاتونى بىزنىڭ بىلەن، كوبىدەن ئىگى

تاشبىز شىككالاى، سوپلى باشلادى .

- مەريەمنىڭ بىزنى توعان كونى . كونى بويى شا و كىلەمىز . بىر يىدە بىزدىن باشقا تاتار سىمەيىلا لادى يوق . ئورسلار بىلەن گە آراڭ شرعا تورى كېلە . بىز

ئىندى ۱۵ يىل بىر يىدە تورابىز .

بىز، ناماز داعى كېك، ئىكىبىزىدە بىز يولى آياقتا باسب، مەريەم توتاشنى دىنياعا كىلووى بىلەن تەبرىك ئىتدى .

نه فىس ڭەودەلى، آچق چرايمى، دىيانڭ شاو - شولى ئورنالارندان چىتىدە ئۈسکەن بىز قىر چە گىنەن بىز كە قارشى « رەحمەت ! » دىيۇوى ؟ ئىتنىلەرنىڭ تايىعى جانلىيە ئەرەپلىكى ؟ - ئىيدەشم بىلەن ايكىبىز كە بىرلىگەن كەكتە بولمه ئىچىنە ئۆزىرلەن ئۆزىرلەن سولۇدا، ئىرته گىسىنە هامان ئەلى كېيمە كەن يۇوش، ياكىرالى كوتىڭ ئۆزۈون دا سېزىمە سىلەك دەرەجەدە بىر يىاب، آنڭ بىلەن بىر كە، قالا تور مىشىنا قاراعاندا، ئىستانسا دا توروننىڭ كۆڭلىكى حاقندا سوپىلەنگەن سوپىلەر ؟ ئۆچارغا تىلە كەن كوك، زور داق بىر شەھەر كە بارا - سى كىلوون ئەيتىپ، قالادا تورو چىلارنىڭ بەختن كونلەوى ؟ تىلەنە روس سوپىلەرنىڭ كوب بولۇو ئۆچن دەفو ئۆتۈنۈ ھەم، بىز، كىتەسبىز كېلىمە - بىچە كەن، پويىزد كە ئۆترىغان چاقدا، آنڭ كوتىلمە كەن بىر « نومىر » شىلە - وي - آتا - آناسى قارشىدا بىز كە ياولق بولاعاب قالۇو ئى - بولار بارسى دا بىزنىڭ كۆڭلىكەن بىز كە ما تور بىر كولە كە بولب ياتقان ئىدى .

آتاسى :

- ئىكىنچى كىلەكەندە، مەتقىلار آلب كىلسە گز، ئور دە كەر آتى كېتەرسىز -

دېب قالدى.

ئىكى يىل ئۈزۈان ؛ ئىكى قىش بويىنچا ياوغان قارلار ئىرب ، تاعى يازلار بولب ،
تاعۇن جەي كىلىگەن ئىدى .

ئىدە شەم ئوپىلەنر گە جىينا باشلا دى . بۇ زور آدومنى يېچىك آتلاو تورندا
سوپاى - سوپلى ، يىك ئۆزاق ھەم يىك كوب ئىتب ، تەمە كى تارتقاندان سوڭ ،
هامان دا ئەلى بىر قەرارعە كىلە آلمادق : آذى ياراتقان قىزى يوق ؛ شولاي بوا .
عاچ ، كەمگە بارب « حاتونم بول ! » دېب ئەيتىر گە ؟ مىن ئوستەلەدە گى ، تە .
مە كى توپچىكلەرنىدەن ياسالغان پيراميداغا آقتق تەمە كەمنى تاشلادمدا ، ئەيتىب -
دە يىردىم :
- ئەيدە كېتىدك !

پويىزدە ئىدە شەم ، جەيه و توشب يو گىردىك بولب ، سابرسز لانا ئىدى :
- واللاھى ، ئە گەر بىز كور گەندە گى شىكىلى بولسا ، بىدى - ئوپىلەنەم !
كىلىپ جىتىدك .

ئىدە شەم آرقاسىنا ملتق آسقان ئىدى - بوش قول بىلەن بارب ، ئوپىلەنر گە كىلە .
دەم ، دېب ئەيتىر گە ياراتمى ، يىت !
ئەپتىرسىك ، بۇ ئستانسا هامان ئەلى شول ، بىز موندان ئىكى يىل ئۆلک قايدىرىپ

كىتكەن تون بىلەن ياشى - شوندى ئوق ياكىرى ياوا ، شول ئوق فانار توتقان كشى
قارشىزغا كىلب ، آنڭ بىلەن بىر گە بىز گە تاش بولغان ئويگە بارب كر گەندە ،
ئىكىنچى بولمەمەردىن شولاي ئوق ئويان - كولكى ، جىرلاغان تاوشلار ئىشتىلاب
تورا ئىدى .

ئەرددە ئوردى ، تىك آلدېزغا آلما شىكىلى قىزغۇنا آتلىپ چىمىدى . بىزنى
آنڭ آناسى قارشى آلدى :

- يىگەرەك ماقتاب يورىسىز . سىز ھەر واقت مەجلسىكە تورى كىلەسىز . ئەللە
بىل يورىسىز ئىندى . . . رەحيم ئېتىگىز ! - دىدى ئول .

بىزنى قوناق بولمەسىنە آلب كردى دە ، توب تورى ئوستەل باشىدا ئۇترغان
نېنىدەر ، كوك كوزلەكى سارى مىيقاى بىر تاتار بىلەن آق كولمە كلى مەرىم
يائىندا كىتردى .

- تانشىز ، بىزنىڭ كىيەو . ژالكى ، نىكاحقا ئولگەرە آلمادىعىز .
مىن :

- مە . . . مبارەك بولىسن . . . دىدىم .

ئىدە شەم دە :

- شو . . . شولامى . يىك ياخشى . . . دېب ، نى ئەيتىكەن ئۆزى دە بىمە .
چى ، كىيەو بىلەن كەلەشنىڭ قوللارنى قىسب چىدى .

مەریم بز کور گەندە گىدەن ئەلله نېچە تات تاعى دا ماتور راق كورندى .
گويا ، جىز جىلە گى تولمان ، چىن مەعنەسى بلهن پشکەن ئىدى ئىندى . مىن
آنڭ كوزلەرنە دىنگە ئىندى سوڭما قالب كىلدەن ! « دىگەن شىكىلى ،
بز گە قارشى بر شلتە ئوقودم .
ئەيرسە ، قارشىز داعى كورش بىكىنۇ ماڭزاراسى ئىمشەد ، بز شونى آمىز -
رىقالىلارچا « بەحتاي آخر » عاجىتىكرو ئۈچن ، ملتقى توب ، قىزنى قوتقارد -
عا كىلەنلىرى .

يوق ، آلاي تو گل شول - ئەنه ، حەقىقت بۇتلەرى باشقاجا !

ئوي حوجالارى ، يىك عەفو ئوتپ ، بز گە يوقلار ئۈچن ئىشك آلدندادىپەز .
لەكىدە ئورن كورسەتدىلەر . چۈنكى موندان ئىكى يىل ئىلك بز قونغان بولىمە
حەزر كىيە بولمەسى بولغان ئىدى .

- ئىيى . بىرچى كىلو و بىزدە توعان كونى ئىدى . بوگن آنڭ بىزنىڭ ئۈچن
ئولگەن كونى .

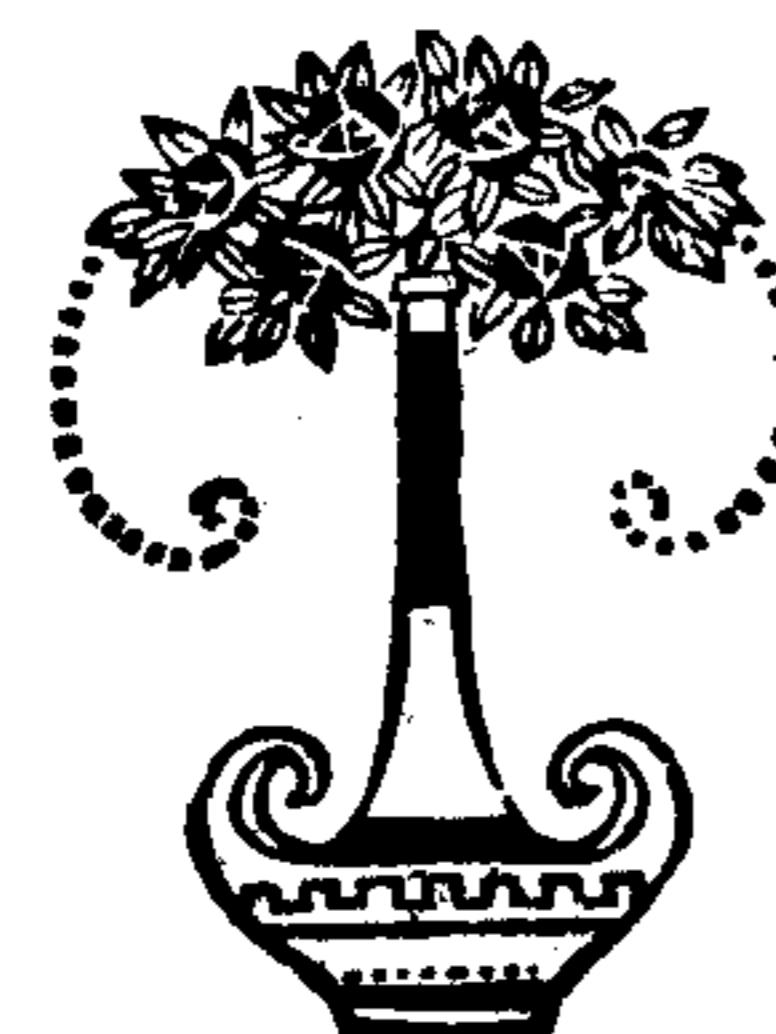
ئىيدەشم :

- آتام ! - دىدى . ملتقى قولينا آلدى .

- كەمنى ؟

- تىكى سارى شايتانى ! آنى مىن يىك ياشى بلم . يابۇنيدا بىر گە ساتو
ئىتىدك . روسييەدە آنڭ حاتونى ، بالالارى باد .
مېيىزىدە سوڭى سوزمىنى ئېقىدم :
- ئىكە آنى آتساڭ ؟ ئۆز كىنى آت ئىندى حەزىر .

١٩٢٥

昭和六年六月五日印刷
昭和六年六月十八日發行

ドルト、ヒカヤ 奥付

(不許複製)

編輯者 フサイン、ガブドス

發行者 シヤ、ハミドリン

東京府下代々木富ヶ谷一四六一番地

東京回教團印刷所

印刷所兼
印刷者 ム、ガ、クルバンガリー

Hussein Abdush. - The stories